

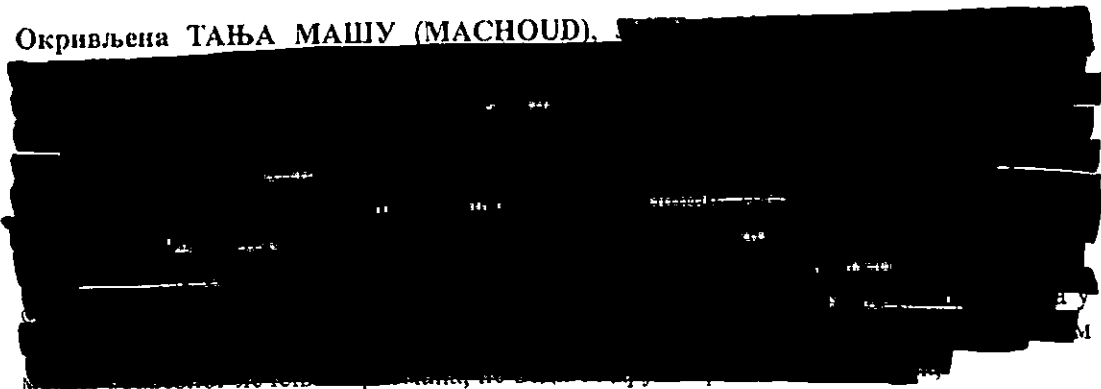
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.144/16
Улица Катанићева бр.15.
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Бојана Мишића, председника већа, судије Наташе Милутиновић, судија поротника Петре Петровић, Станије Миљковић и Павла Ковачевића, чланова већа, са записничаром Елизабетом Арсовски, у кривичном поступку против окривљене Тање Машу (Machoud) због кривичног дела тешког убиства из чл. 114 ст.1 тач.9 КЗ, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 30/16 од 25.03.2016. године исправљена 18.04.2016. године, након одржаног главног и јавног претреса дана 13.12.2017.године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Татјане Секулић, окривљене, браниоца адвоката Небојше Мараша и пуномоћника оштећеног адвоката Славице Нешић, једногласно је донео и дана 20.12.2017. године објавио следећу:

ПРЕСУДУ

Окривљена ТАЊА МАШУ (MACHOUD),

КРИВА ЈЕ

Што је:

Неутврђеног дана у временском периоду од 25.09.2015.године до 30.09.2015.године у Београду, на за сада неутврђеном месту, у стању битно смањене урачунљивости, свесна забрањености свог дела чиме је извршење хтела, лишила живота дете-бебу [REDACTED] на тај начин што јој је у наведеном временском периоду једнократно дала да попије велику количину метадона услед чега је код бебе [REDACTED] наступило акутно тровање метадоном од чега је и преминула, да би дана 30.09.2015.године у ноћним часовима мајка окривљене Machoud Тање [REDACTED], након што се вратила са летовања, покушала да уђе у свој стан у Београду, [REDACTED] где је окривљена боравила са својом бебом [REDACTED] док је [REDACTED] била одсутна, зазвонила је на врата свог стана, па пошто се окривљена није јављала преспавала је код комшинице, а дана 01.10.2015.године око 10,00 часова позвала мајстора како би насилно отворио браву улазних врата, па када је ушла у стан, на кревету у спаваћој соби је затекла ћерку

-чиме је извршила кривично дело тешког убиства из члана 114 тачка 9 КЗ.

ОСУЂУЈЕ

На основу чл.78, 80 и 83 КЗ према окр. Тањи Машу (Machoud) **ИЗРИЧЕ СЕ**

Na glavnom pretresu dana 13.12.2017. godine sud je u dokaznom postupku saslušao okrivljenu, ispitaо сведока [REDACTED], а на сагласан предлог странака и браниоца извршио увид у записнике из истраге и са главних претреса са исказима сведока: оштећеног [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED].

и записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 13.04.2017.године, као и судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман са главног претреса од 19.05.2017.године и др Бранимира Александрића, Анђелке Спасић и др Душана Кецакевића са главног претреса од 29.09.2017.године, те извршио увид у писмене доказе и то : увид у свеску са текстуалним порукама која је приликом увиђаја обележена као траг бр. 2, извештај о форензичком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт.бр.100-2563/2015 од 01.10.2015.године, две потврде о привремено одузетим предметима ПС Врачар од 30.09.2015.године, потврду о привремено одузетим предметима ПС Савски венац Д.бр.7290/15 од 30.09.2015.године, потврду о привремено одузетим предметима УКП Одељење за сузбијање малолетничке деликвенције од 30.09.2015.године, потврде о враћеним предметима УКП Шесто одељење бр.17682/15 од 28.01.2016.године и од 02.11.2015.године, извештај о форензичком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт.бр.100-2572/15, веза 100-2563/15 од 01.10.2015.године, извештај о форензичком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт.бр.100-2572/15, веза 100-2563/15 од 01.10.2015.године, отпусно писмо ВМА-Центра за контролу тровања, Клиника за ургентну и клиничку токсикологију за окривљену Тању Мацхоуд, отпусна листа са епикризом Клинике за психијатријске болести "Др Лаза Лазаревић" за окривљену Тању Мацхоуд, записник о увиђају ВЈТ у Београду Кти.бр.346/15 од 01.10.2015.године, извештај о форензичком прегледу лица места УКП Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт.бр.100-2584/15 веза 100-2563/15 од 02.10.2015.године, досије о поступању Центра за социјални рад "Свилајнац" бр.560-1166/15 и то: листа праћења контаката и рада на случају, допис Центра за социјални рад "Свилајнац" Дому здравља Свилајнац СЛ.бр.15 од 03.09.2015.године, план услуга и учешће у сачињавању плана, процена-деца и млади, допис ПС Свилајнац Центру за социјални рад Свилајнац бр.214-4004/15 од 01.09.2015.године, три дописа ПУ у Јагодини бр.214-4051/15 од 01.09.2015.године, бр.214-4050/15 од 02.09.2015.године и бр.214-4049/15 од 02.09.2015.године Центру за социјални рад Свилајнац, допис ПС Свилајнац бр.214-4196/15 од 04.09.2015.године Центру за социјални рад Свилајнац, два записника о саслушању странака од 16.09.2015.године, извештај из ПЕ за окривљену Прекршајног суда у Јагодини Су.бр.3-242/15 од 13.10.2015.године, допис ПУ у Јагодини-ПС Свилајнац бр.230-4611/15 од 12.10.2015.године, допис ПУ у Јагодини-ПС Свилајнац бр.214-4004/15 од 01.09.2015.године ОЈТ у Деспотовцу, допис ПУ у Јагодини-ПС Свилајнац бр.214-4004/15 од 01.09.2015.године Центру за социјални рад у Свилајнац, допис ПУ у Јагодини-ПС Свилајнац бр.214-4051/15 од 01.09.2015.године ОЈТ у Деспотовцу, захтев за покретање прекршајног поступка Прекршајног суда у Јагодини-Одељење суда у Свилајници од 04.09.2015.године, допис ПУ у Јагодини-ПС Свилајнац бр.214-4196/15 од 04.09.2015.године ОЈТ Деспотовац, допис ПУ у Јагодини-ПС Свилајнац бр.214-4196/15 од 04.09.2015.године Центру за социјални рад Свилајнац, обавештење о поступању Дома здравља Свилајнац од 16.10.2015.године, извештај стручног тима за заштиту деце од злостављања и занемаривања од 07.09.2015.године, допис директорки Дома здравља Свилајнац од 07.09.2015.године, извештај СХМТ ДЗ Свилајнац од 16.09.2015.године, извештај из прекршајне евиденције Прекршајног суда у Београду за окривљену Тању Мацхоуд од 22.10.2015.године, извештај Специјалне болнице за болести зависности за окривљену Тању Мацхоуд од 26.10.2015.године, [REDACTED] картон у овереној фотокопији Дома здравља Свилајнац за покојну [REDACTED] записник о вештачењу са налазом и мишљењем Медицинског факултета-Института за судску медицину бр.504/15 од 06.11.2015.године, обдукциони записник Института за судску медицину "Милован Миловановић" С-893/15 са пет фотографија под бројем С-0893/15, извештај о хемијско-токсиколошкој анализи Медицинског факултета-Института за судску медицину, судско-медицинско вештачење комисије вештака др Бранимира

Александрића и дипл.фармац.Анђелке Спасић од 15.01.2016.године, медицинску документацију за окривљену, комбиновано неуропсихијатријско-психолошко вештачење комисије вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 09.02.2016.године, овлашћење предузећа "Koeleman Foods Products" бр.1390/2015 од 30.10.2015.године, налазе и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду бр.протокола 8161/15 од 04.03.2016.године, 8163/15 и 8170/15, оба од 07.03.2016.године и К.9010/17 од 10.07.2017.године, извештај ПУ Ниш од 2.10.2015. из КЕ за окривљену, увид у листинг СМС порука из телефона оптужене (стр. 299-306 К. Списа), у фотодокументацију која се налази у списима предмета бр.Кт.100/2563/2015 од 30.09.2015.године,

На дан лишења слободe, 02.10.2015.године осумњичена, а у присуству браниоца по службеној дужности адвоката Небојне Мараша није саслушана јер није била способна у том тренутку да износи своју одбрану и на записнику је констатовано да на обема рукама у пределу зглобова има завоје, на врату са леве и десне предње стране у пределу вилице има видне огреботине као и на челу са леве стране где се видно уочава ожиљак, а навела је да на глави има хематоме и на предњем темену левом делу главе испод косе. Констатовано је да заплиће језиком док говори. Саслушање је обављено дана 08.10.2015.године у ВЈТ у Београду. Том приликом осумњичена Тања Машу је изјавила да се не сећа последњих седам дана и то у периоду од 18.09.2015.године када је њена мајка отишла на море, а она са млађом ћерком [REDACTED] дошла у Београд како би са својом старијом ћерком [REDACTED] коју је добила у првом браку, са својим бившим супругом [REDACTED], била у Београду и како би њих три проводиле време заједно. Сећа се да је 18. септембра био петак. [REDACTED] је тада ушла у девети месец. Цео тај викенд, почев од 18. септембра њих три су провеле заједно, у понедељак, 21. септембра је по [REDACTED] дошао њен отац, док је осумњичена са [REDACTED] провела целу ту недељу у стану у Београду, у [REDACTED] [REDACTED]. У том времену до њих је свраћала и комшиница [REDACTED] са трећег спрата како би их обишла и видела да ли је све у реду. Напоменула је да је средином те недеље почела да узима таблете, практично све што јој је дошло под руку, метадон, хероин и Лексилијум, а у току те недеље купила је три кутије Лексилијума од 6 мг и не сећа се у ком тренутку је све три кутије попила. Иначе је на метадонској терапији била и пре него што се [REDACTED] родила, јер се лечила у "Драјзеровој", 2012.године. Док је била трудна са [REDACTED] такође је била на тој терапији, то је све контролисао њен лекар који јој је водио трудноћу, као и лекари из "Драјзерове". Када се [REDACTED] родила, њу је дојила, њен супруг је знао да је на тој терапији, али ништа више од тога њега једноставно није занимало. Њен супруг је знао да се она лечила у "Драјзеровој", био је и са њом на разговору када је ишла на контроле, а када су почели да живе заједно он јој је забрањивао да посећује групне терапије на које је ишла у оквиру лечења, говорио да ће он да се о њој брине, тако да је у једном тренутку око тога и дошло до сукоба између њега и њене мајке која му је то замерила. У вези са хероином навела је да га је те недеље набављала од своје другарице [REDACTED] којој је [REDACTED] оставила на чување, што се десило, мисли, у понедељак 27. септембра јер је хтела да тај дан проведе са [REDACTED]. Тог дана се осећала јако лоше, а иначе су планирале да дан проведу заједно у "Ушћу", оду у биоскоп, тако да су све време били у стану. Сећа се да се свађала са [REDACTED] у кући код [REDACTED] не сећа се када је отишла по [REDACTED] ни када је [REDACTED] узела. Сећа се да ју је [REDACTED] том приликом напала, посекла по врату и челу ножем, не сећа се разлога што се то десило, само да ју је напала чим је осумњичена изашла из кола, тако да је малтене изгубила свест и не сећа се како се до стана вратила. У вези са својим браком описала је да је супруга упознала 2014.године преко друштвених мрежа, да су се забављали неких шест месеци и у августу те године венчали. У почетку није желела да са њим уђе у брак, он је доста старији, али он је био упоран, добар и пажљив па је на крају попустила и заволела га. Након што се [REDACTED] родила у јануару 2015.године то се све некако променило, он је по цео дан био на послу а она сама са

дететом, сумњала је да је вара и било јој је јако тешко. За то није имала доказ, али Свилајнац је мало место и људи свашта причају. У последње време ју је терао да иде код њене мајке у Београд па је и због тога сумњала да он има неку другу. Уназад месец и по дана, узео је једну жену да јој помаже око [REDACTED] јер она то више није могла да издржи. У супруговој фирми је само формално била запослена. Имала је жељу да ради али јој он то није дозвољавао. У последњих два месеца чак је дошло и до физичког сукоба између њих двоје, он је звао полицију, долазила је и хитна помоћ и дала јој лек за смирење, а долазили су и из Центра за социјални рад. Он јој је рекао да је она болесна жена и да треба да се лечи, а једне ноћи му је полиција забранила да у кући преспава. За старију ћерку [REDACTED] навела је да су она и њен бивши супруг имали подељено старатељство над њиховом ћерком, све до 2009.године, када су осумњичену на неки начин преварили и од тада је [REDACTED] судском одлуком додељена њеном бившем супругу као једином старатељу, тачније донета је привремена мера, до другачије одлуке суда. На питање тужиоца објаснила је да јој се метадонска терапија спроводи тако што она иде код свог лекара у "Драјзерову" који јој да 21 бочицу течности, свака од њих по 2 мг, што је доза довољна за четрнаест дана. Сваки дан попије по једну и по бочицу. Овакав начин лечења траје од 17.10.2014.године, није прекидано ни док је била у другом стању. Дозе јој нису ни повећавали ни смањивали ни док је била трудна, а ни касније док је [REDACTED] дојила. На питање свог браниоца описала је да у понедељак није била у стању ни ауто да вози и да је [REDACTED] рекла да она или зове оца да дође по њу или да јој да паре за такси. Ван лечења у "Драјзеровој" посећивала је психотерапеут и због својих личних проблема и проблема са супругом и код њих је ишла заједно са њим. Те недеље о којој је причала пила је и таблете и хероин и одједном и све преостале бочице метадона, не може прецизно рећи колико их је било. Посебно је истакла да јој није јасно како је до свега тога дошло и да није у стању да уради оно што јој је стављено на терет, нити може да повреди себе јер јој је праг толеранције на бол врло низак. Сећа се још да јој је неко у једном тренутку стављао сирће испод носа, не сећа да ли је то било у стану у [REDACTED] или у болници и кроз маглу гласа њене мајке како говори: "[REDACTED], шта си то урадила?". Све јој је то кроз маглу и има "рупе" у сећању. Никада пре овога није била ни у физичком ни у психичком стању као том приликом и није комбиновала лекове метадон и хероин. Никома није ни дозвољавала ни да виче на њихову децу нити да их удари, ни свом супругу нити мајци.

Изnoseћи своју одбрану на главном претресу дана 11.10.2016.године оптужена је описала почетак своје везе са [REDACTED], венчање, рођење детета као и кварење односа између њих супружника. Додала је оное што је већ речено да је дете одмах по рођењу имало метадонску кризу, јер је она била на метадонској терапији од 17.октобра 2014.године, по савету докторке из "Драјзерове". [REDACTED] јој је преписала минималну терапију од три кубика метадона и рекла јој да се жене порађају и са таквом терапијом, а оптужена је до тада узимала блокаторе који у трудноћи не смеју да се узимају. Сматрала је да мајка мора да доји дете и да то успоставља посебну везу међу њима. Све време је имала млека, докторка је приметила како дете губи на килажи и да ће морати да се прихрањује. Сматрала је да њен супруг превише ради, а премало времена проводи са њима почела је да сумња да је [REDACTED] вара. Крајем августа 2015.године имали су грозне свађе, он је хтео да иде у Швајцарску са бебом и она га није пустила, запала је у очајну депресију. Оваква психичка криза и депресија претходиле су њеном одласку за Београд дана 18. септембра. За викенд 18., 19. и 20. септембра била је у овом стану са [REDACTED] и са [REDACTED] је њен отац 20. септембра одвео кући, тако да су остале [REDACTED] и она. У понедељак пре подне је [REDACTED] била у школи а оптужена је требало да је узме поподне, у понедељак 28. септембра. У међувремену је било рочиште дана 24. септембра за одлучивање да ли да [REDACTED] припадне оптуженој. Адвокат јој је јавно да је суд одлучио да се ништа не мења, него да за [REDACTED] све остане како је било до тада. У том тренутку, оптужена каже да јој се срушио цео свет. Више није могла да се бори нити да живи, а

није имала снаге да [] каже да она неће живети са њом. За сведокињу [] навела је да ју је упознала 2011. или 2012. године у "Драјзеровој", почеле су да се поново виђају средином августа 2015. године. [] јој је рекла да је на блокаторима и да сама више не узима хероин, али да га продаје, тако да је оптужена поново почела да узима хероин заједно са њеним братом [], а поред тога почела је да узима и спид, метадон и све више пилула за смирење, на које јој је бивала све мања толеранција. У понедељак, овај када је требало проведе поподне са [] пагугала се разних лекова, поред наведених и лексилијума, флормилапа. Тада је купила и 10 кубика метадона, тачније четири пута по десет кубика. [] је као другарицу замолила да јој причува дете, оставила јој је бебу а од ње узела дрогу. Не зна шта јој је [] дала јер се изузетно лоше осећала и [] јој је рекла да изгледа грозно. Оптужена је [] питала ко ју је возио, а [] јој је рекла да ју је она возила, чега се оптужена и не сећа. [] ју је питала где је [] а оптужена јој је рекла да је остала у Свилајци. Оптужена је даље навела да је пререзала вене, потукла се са [] која ју је посекла око врата, она је нарко дилер. После у болници, сећа се да је дошла инспекторка [] којој је рекла да је [] код [] Цео тај дан мамин стан је био празан. Истакла је да своју децу воли највише на свету, и [] и [] и ни једну никада није повредила и свом детету никад не би наудила. На посебна питања навела је да ју је дрогом, осим [] снабдевао и тај [] који јој је дрогу доносио и испред стана и у стан, а када није он, оптужена је ишла код [] за то. На питања тужиоца описала је како се код бебе показала метадонска криза и да по изласку из болнице [] није добила никакву терапију. Метадон је [] добила кроз млеко оптужене, тако су јој рекли у Вишеградској. Пошто је сваки други викенд долазила да се виђа са [], докторка јој је рекла да сваког другог петка узме потребну дозу за те две недеље, а пошто јој је дневна доза била три кубика, за то јој је требало 21 мањих флашица за тих 14 дана и тако је учинила и у петак 25.09. Поред тога метадон је набавила и од [] који јој је у мобилном телефону наведен под []. [] ју је замолила дан раније да јој причува дете сутрадан, јер је поподне хтела да проведе са [] и увече у осам сати да је води на одбојку. О томе су разговарали преко мобилних телефона те је [] одвезла код [] и од ње узела дрогу. Договор је био само за то вече. На питање да ли је [] или неко други имао кључ од њеног стана одговорила је да су и разни лопови могли у стан да уђу, а она када би дошла код [] у стан кључеве би оставила у јакни па је можда могло и то да искористи, а то да је [] имала кључеве са њеним знањем то није било. У то време сестра јој се није јављала на телефон, тетку није ни хтела да зове, па се обратила [] што јесте глупо. Од [] није тражила новац, него је новац давала она њој, а физички сукоб су имали испред њеног улаза. [] је ножем повредила по глави, скакавцем је убола у пределу чела, горе, са леве стране, од чега и сада има ожиљак а и посекла ју је по врату и то је једино чега се сећа. Када је одвезла [] код [] оставила ју је обучену у белу памучну бенкицу пошто је тада било топло, а за случај да захлади оставила је поред тога и једну хаљиницу и једну тренеркицу и наравно пелене. На питање зашто би неко овако нешто учинио према њеном детету, није умела да одговори.

На последњем претресу на питање браниоца да ли је пре критичног догађаја икада давала метадон [] изјавила је да је метадон узимала за време трудноће по упутству лекара и да је [] и рођена са метадонском кризом па је због тога била седам дана у породилишту дуже, а по њеном рођењу она је пила метадон, а и дојила [] такође по препоруци лекара. Када је [] имала два или три месеца у том периоду је остала без млека, [] је плакала, мислила је да [] кризира и пар пута јој је дала по пар капи метадона да се смири, не да би јој нашкодила. За овај период за који каже да га се не сећа и кога није свесна и у ком периоду је била у депресији и наркоманској кризи постоји могућност, не може то да искључи, да је у том периоду дала [] метадон, можда и више него пар капи као раније, али само да би се можда смирила ако би она била првозна, а не да би јој нашкодило, што никада не би учинила. Потом

је на питање заменика ВЈТ у Београду изјавила да и даље [REDACTED] сматра одговорном за ово и у том смислу није променила своју одбрану и код ње је остала и даље, а овим што је малопре изјавила само је оставила могућност јер не може да буде сто посто сигурна да је можда у тренутку кризе [REDACTED] дала више од две капи метадона. Ово што је помињала о давању капи метадона [REDACTED] то се дешавало док је била у Свилајнцу. За ово што је поменула знао је доктор у Драјзеровој, тамо је звала анонимно, не би могла рећи да је некога од лекара о томе званично обавестила. [REDACTED] није знао да је у пар наврата, дакле два до три пута, дала [REDACTED] метадон, он није знао ни да метадон узима, а у последњем периоду он се није ни занимао. [REDACTED] је метадон дала у тих пар наврата три до четири капи, а заједно са оним АД капима на кашичицу и она би се од тога умирила а иначе је била мирна, док ју је дојила, због овог метадона. Када је звала Драјзерову телефоном дала је неко измишљено име, не своје, и звала је једини број Драјзерове за који зна и тражила је неку докторку, тако да не зна са којом је докторком разговарала и пошто је питала за ово докторка је рекла да, пошто је већ дете навикнуто на метадон, да јој тих пар капи неће шкодити. Њена мајка и сестра нису знале за ово, да [REDACTED] даје метадон.

Садржај њене свеске коју је суд прибавио јој је предочен и у односу на страну 2 са полеђине свеске изјавила је да је то што почиње са "[REDACTED]" писано руком (она је за све крива, она је психопата прво дете па сад мене и то полако сваки дан... она је за све крива... [REDACTED]... чувајте је молим вас... и мазите) је њен рукопис. Моруће је да је то написала онога дана када је, односно после тога када је дала дете [REDACTED] не би било разлога да то пише пре и зато је написала њену адресу- [REDACTED]. За упис на страни 3 са полеђине свеске (нико није хтео да ми помогне ... нико.. а кукала сам на сав глас) изјавила је да је то такође она написала, хтела је рећи како се лоше осећала и како је била сама. За упис на страни 4 свеске и даље (Драги моји, ја вас напуштам и водим [REDACTED] са собом пре него ми њу отмете... Волим вас све а највише моју [REDACTED]... извини [REDACTED] знаш да маам неће само физички бити ту увек ћу те одозго гледати и бринуги о теби... сви остали волим вас али нико од вас није имао времена да види у ком сам стању и да ми помогне... зато [REDACTED] и ја идемо на далеки пут заједно и само тако ми њу нико неће одузети... за [REDACTED] да знаш да сам овим гестом побегла од тебе и сад знам да ми нећеш узети [REDACTED] одговорила је то написала јер је [REDACTED] хтео да јој узме дете а и њена мајка је пријављивала и хтела је да то спречи и негде оде са [REDACTED]. Пошто јој је предочена страна 6 свеске навела је да је такође написала овај датум "21.09.2015." на страни 6. У овој свесци на полеђини стране 6 очигледне истим рукописом уписано је : "Ја без моје деце не желим да живим . [REDACTED] сам већ изгубила али [REDACTED] иде са мном". Окривљена је такође изјавила да је она написала и датум "26.09." на страни 7. и написала је на тој страници уз овај датум "3. покушај али никако да се убијем", за шта не зна шта тачно да каже. [REDACTED] је претила да ће да се убије, нешто је мало секла вене и због тога је он после звао социјално и говорио да је неподобна. Даље на тој страни следи што је написала за [REDACTED] и њему је било упућено (извини [REDACTED] што те остављам ја само физички нећу да будем ту, али је мама увек са тобом. Твоја [REDACTED] и ја те чувамо одозго и гледамо... Али не могу више не могу...). Пошто јој је предочена страна 10 свеске (...Чувајте ми [REDACTED] а [REDACTED] сам морала да поведем са собом), одговорила је да је то у истом смислу што је написала као и за претходно и да је хтела да побегне са [REDACTED] а да чувају [REDACTED] јер 24. септембра је суд донео одлуку за [REDACTED] да она остане код оца иако је она сама тражила другачије. У вези са овим на питање свог браниоца изјавила је да је са [REDACTED] хтела негде да оде, у том тренутку је мислила да оде у Црну Гору, тамо има неку родбину, то је више импулсивно размишљала, више је хтела да заплаши [REDACTED] јер није хтела да се разводи од њега, а на питање тужиоца да не зна тачно када је написала оно што јој је предочено на страници где је датум прво уписала. Осим ове имала је још две-три свеске у којима је понешто написала, што и лекари препоручују да се води дневник, мисли по томе што је овде мамин рукопис да је ова свеска била у Београду и да је

није понела са собом у Свилајнац. То не би назвала опроштајним писмом осим у смислу да хоће са [REDACTED] негде да оде, како је већ рекла и да више не буде физички са [REDACTED]

Супруг окривљене, [REDACTED] изјавио је да жели да сведочи те је дана 28.10.2015.године у претходном поступку, а у присуству браниоца окривљене [REDACTED] као и свог пуномоћника, јавном тужиоцу потврдио да се са [REDACTED] упознао фебруара 2014.године преко друштвених мрежа, а од августа те године су у браку и она је прешла да живи са њим у Свилајнцу. За викенд се враћала у Београд због виђења са својом старијом ћерком. Пошто се њихова ћерка [REDACTED] родила јануара 2015.године, он је приметио да је Тања у постпорођајној депресији, дешавало се то у фазама, у једном тренутку била је срећна, а у другом тренутку дубоморна, и то на све, и на његов посао и на околину итд. У његовом предузећу [REDACTED] била је запослена, али је радила кратко верме, у канцеларији, јер је убрзо остала у другом стању. Почетком септембра 2015.године нешто је са њом почело да се дешава, због чега се укључио и Центар за социјални рад, као и полиција. Надаље је описивао њихове конфликте због чега је звао и полицију из ПС Свилајнац и ЦСР, почетком септембра 2015.године. Даном 18.09.2015.године [REDACTED] је рекла да ће ићи за Београд јер је њена мајка ишла на море и да ће тамо остати за викенд да би могла да се види са старијом ћерком, [REDACTED]. Са собом је повела и [REDACTED]. У понедељак су се дописивали, преко порука и [REDACTED] му је рекла да ће ићи код доктора да иде да извади крв, а он је није питао због чега. По његовом сазнању [REDACTED] има стан на [REDACTED], тачније то је стан њеног оца и у том стану је син сведока [REDACTED]. [REDACTED] живео до августа месеца те године. [REDACTED] је требало да се врати у Свилајнац у петак 25. септембра и она га је тада позвала и рекла да [REDACTED] треба да буде код ње у понедељак, па да се не би враћала у Свилајнац и поново долазила у понедељак за Београд, договорили су се да она у Београду остане. У понедељак увече [REDACTED] је била јаким крива, он јој је рекао да ако је уморна да не мора да креће за Београд, него сутрадан и она је на то пристала. У уторак му је рекла да ће кренути око 13,00 часова, али му је око 16,45 часова пустила поруку и тражила паре. Није рекла колико јој пара треба, а он јој је рекао због чега му то јавља петнаест минута пре затварања банке. Напоменуо је да је 18. септембра [REDACTED] у Београд кренула са око 6.000,00 динара, готовог новца и са пуним резервоаром бензина. Овај новац јој он није уплатио јер је био на ауто-путу, а када јој је пустио поруку да види шта се дешава она му је рекла да долази за сат времена, пошто нема новца неће ићи ауто-путем него околу тада. Он је помислио да она не говори истину и да нешто није у реду па је око 18,45 часова позвао и она је рекла да је код Марковца, што је на око 4 км од Свилајнца. Позвао ју је али је она одбијала позиве и он је колима кренуо нбој у сусрет ка Марковцу, али је ту није нашао. Око 22,00 часа [REDACTED] телефон је био недоступан и више са њом није могао да ступи у контакт. Иначе, тога дана је [REDACTED] позвала жену која јој помаже у кући а која иначе ради у фабрици сведока те јој је рекла да је све супер и да треба да се врати за Свилајнац. Пошто он није могао да добије [REDACTED] послао је поруку њеној сестри [REDACTED] која му није одговорила. Сутрадан, ујутру око 08,00 часова позвала га је [REDACTED] и рекла да се њихова мајка вратила са мора, али да није могла да уђе у стан. [REDACTED] га је касније поново позвала и рекла да су успели да уђу у стан и да су [REDACTED] затекли на кревету са исеченим венама и да бебе нема. [REDACTED] је одмах сео у ауто и пошао за Београд, отишао у ПС Врачар те у "29. Новембра", где је био до 20,00 часова када му је начелник рекао шта се десило и да беба није жива. Напоменуо је да је [REDACTED] била добра беба, да је ретко плакала, да је била здрава, а недељу дана пре него што ће са [REDACTED] отићи у Београд примила је вакцину. Тело бебе је кремирао. [REDACTED] му је на почетку њиховог забављања рекла да је имала проблема са дрогом али да се лечи и он је често са њом одлазио у клинику на Дедињу где се она лечила. Нема сазнања да је она нешто друго користила осим лекова за смирење. Бебу је дојила око два до три месеца и након чега је поново почела да узима таблете за смирење, по савету лекара где се раније лечила, колико је њему познато. На питање браниоца изјавио је да је

_____ била добра мајка према _____ и није се бринуо да _____ са њом остави. Након што је _____ са _____ отишла у Београд 18. септембра, он је пар пута тражио од _____ да чује _____ преко телефона, а _____ му је говорила да беба спава. Потврдио је да се _____ жалила на њега и приговарала што за њу нема времена. Као власник фабрике нема радно време, а трудио се да се кући врати око 16,00 часова те би време проводио са _____ са њом је шетао, а _____ није хтела са њима да иде у шетњу него је углавном спавала у кући. Од августа 2015. године је ангажовао жену да помаже _____ у кући и око бебе, сваки дан. На питање своје пуномоћнице описао је да је та жена радила све послове у домаћинству, прала, пеглала, спремала кућу, хранила бебу, водила је у шетњу и та жена му је говорила да је _____ углавном била уморна и да је спавала. Напоменуо је да је углавном он кувао. Након овог догађаја поднео је тужбу за развод брака, више не жели да она носи његово презиме јер га је убила. Кривичном гоњењу се није придружио и имовинско-правни захтев није истакао.

Сведок оштећени је на главном претресу дана 26.12.2016. године изјавио да нема ништа ново да каже, да је све већ рекао што је имао те је на питања председника већа изјавио да _____ и _____ а ни _____ не познаје. Видео је име _____ у _____ телефону, када је дошао у Београд, оног дана када је чуо за бебу и помогао полицији да се Тањин телефон отвори и прочитају поруке, па је видео некакве претње, нешто као "донеси бебу напоље", али му није било јасно о чему се ради. Видео је и друге поруке, некакве свађе и претње, и није му било много јасно. Датуме порука није гледао нити запамтио, мисли да је било баш тога дана кад се и то десило. Оно што је на записнику у претходном поступку поменуо као уторак, да му је у 16.45 часова Тања пустила поруку, то је дан 29. септембар. Следшег дана, 30. септембра из ПС Свилајнац су га упутили да иде у Београд. У тренутку када је помогао полицији да прочита поруке у Тањином телефону, тада се још није сматрало да је беба nestала, У полицији је тога дана био све до тренутка када су рекли да су бебу пронашли. Тању уопште није видео. Потврдио је да су га још тога јутра питали поруком, и то _____ Тањина сестра, да ли зна где је беба. На питање јавног тужиоца одговорио је да му се Тања није жалила на било какве проблеме, осим једном да нема пара, када су у овом периоду разговарали преко телефона. Није ништа посебно чуо када би разговарали, осим Тањиног гласа. То се односи на њихов последњи разговор, не на било који други. На питања браниоца да ли је Тања икада рекла да ће учинити било какво насиље према беби или да је то наговестила, изјавио је да је она више пута претила да ће запалити кућу и фабрику, дечију храну је бацала, а дете остављала њему и то је све било пре овог последњег периода који је провела у Београду. На конкретно питање да ли је Тања икада рекла "убићу дете" или нешто томе слично, одговорио је "а шта би друго требало да значи кад каже да ће запалити кућу и фабрику и да је боли уво за дете". Да ће _____ убити или повредити то није никада рекла.

Мајка окривљене, _____ такође је изјавила да жели да сведочи те је на записнику од 13.10.2015. године изјавила да је дана 18.09.2015. године са другарицом требало да иде на море у Грчку. Око 15,30 часова у стан у _____ где живи сама, дошла је Тања, њена старија ћерка са њеном млађом унуком _____, јер је Тања требало да проведе тај викенд са својом старијом ћерком _____ која има 12 година, а која је по одлуци суда, након развода Тање од _____ припала њему, тачније од 2011. године када је _____ пријавила ЦСР Врачар да је тања поново почела да користи наркотике. Виђање Тање са _____ сваког другог викенда у месецу и понедељком и четвртком је било регулисано и условљено тиме да се догађа у њеном стану и у њеном (сведокиње) присуству. Око 16,00 часова је отишла из стана и отпутовала. Док је била у Грчкој са Тањом се чула преко вибера тако што су формирале групу са _____ и _____ Тања се ретко укључивала у те њихове разговоре који су били о уобичајеним стварима. Није знала да ли се Тања након тог викенда вратила у Свилајнац или остала у Београду, а накнадно је од унуке

█████ сазнала да је у понедељак када је она и требало да се види са мајком, Тања била у Београду и по █████ речима била у врло лошем стању, са температуром од око 40 и била је јако чудна. █████ је рекла да млађу сестру █████ тога дана није видела. Сведокиња је даље описала како је дана 29. септембра кренула за Београд из Грчке, а око 21,00 час када су ушли у Србију укључила је свој мобилни телефон и звала Тању на мобилни а она се није јављала. Позвала је фиксни број у њеном стану и јавила јој се једна женска особа, коју је одмах препознала да није Тања, те је питала "Да ли је то стан Л█████", а та женска особа јој је у ироничном тону рекла да јесте. Сведокиња даље описује како је тада спустила слушалицу јер је мислила да је погрешила број те је поново звала и опет јој се јавила иста та женска особа и тај други разговор се завршио на исти начин као и први, те је сведокиња тада већ посумњала да нешто није у реду. У Београд је дошла око 01,00 час после поноћи, покушала да откључа врата својим кључем и није успела јер је са унутрашње стране било закључано. Почела је да звони на врата и да лупа, а звала је и на фиксни телефон, али се Тања није јављала. Испред врата је провела око сат и по времена покушавајући да је исприча или да је пробуди и у томе није успела па је отишла до комшинице █████ која ту живи са својим сином █████ и код њих је преспавала. Није много објашњавала јер су практично сви у тој згради знали које је проблеме имала са Тањом и дрогом. Следећег јутра око 07,00 часова поново је отишла до стана, звонила и лупала на врата и након чега је позвала бравара који је шрафцингером успео да избије кључ који се налазио са унутрашње стране стана без обијања, тако да је она у стан ушла откључавши га својим кључем. Мајстор █████ је дошао између 08,00 и 08,30 часова. У стану је видела, у спаваћој соби, Тању која је лежала на леђима, на левој руци, на зглобу имала је свежу и крваву рану, а на зглобу десне руке имала рану на почетку фазе зарастања, што може рећи јер је медицинска сестра по струци. Уочила је са леве стране на врату неке посекотине, такође рану на челу, а и по лицу је била сва крвава. Нашла ју је у баде мантилу, испод кога није имала ништа. Почела је да је дозива и питала ју је где је беба и Тања није одговарала. Почела је да тражи бебу свуда по стану, а на терасу није излазила. Позвала је хитну помоћ као и млађу ћерку █████ Хитна помоћ је Тању одвезла на ВМА где је и сведокиња отишла са █████, између 09,00 и 10,00 часова ујутру. Док су били у стану дала је лекарима неко сирће како би покушали Тању да поврате. Када су дошли на ВМА она је позвала полицију и рекла да је њена ћерка покушала да се убије и да нема њене бебе. Док су били на ВМА чула је, пошто је Тања у једном тренутку мало дошла свести да је помињала неку █████ и њеног мужа да су јој они узели дете и да ће убити и њу и бебу и █████ У полицији је дала изјаву, око 18,00 часова је са њима дошла до свог стана, и у једном тренутку је видела и да излазе на терасу и видела је да је један пронашао нешто, да се ради о кеси од памперс пелена па су је удаљили, није видела шта су у тој кеси пронашли. Тек када су дошли форензичари они су ту кесу отворили и она је чула да је у тој кеси беба која је већ и поцрнела, односно више и не зна да ли је, то тада чула или је прочитала у новинама наредних дана. Напоменула је да су је полицајци у стан, дан касније, позвали да би пронашла кључеве од Тањиног аута, а који је стајао испред зграде и на коме је једна гума била испумпана. Описала је да је Тања користила наркотику и лечила се почев од 2012. године у "Драјзеровој" и од тада је била на метадонској терапији. Тања је од 2000. до 2006. године са оцем била у Либији и тамо је упознала свог првог мужа █████ и тамо затруднела и добила ћерку █████ Није се дрогирала у континуитету, већ периодично и то је углавном био хероин. Сведокиња █████ се од свог бившег супруга, Тањиног оца, развела 1996. године и он се у Црну Гору одселио 2011. године и са њим је прекинула контакт, јер је он њу често набеђивао да је она крива за ту ситуацију. Зна да је Тања због тога јако патила, за оцем. На питања браниоца одговорила је да је Тања имала изречену меру безбедности обавезног лечења и колико она зна, Тања је то поштовала, а док је било финансијских средстава, сведокиња ју је водила по приватним ординацијама, све ради лечења од наркотика. Наведени телефонски разговор када је позвала свој фиксни телефон описала је да је

жену која се јавила питала: "Тања јеси ли то ти?" и та женска особа је одговорила да јесте и том приликом се смејала и била доста иронична, тако да је сведокиња посумњала да је то Тања, на њу јој није личило. Такође је описала да је Тања задњих неколико месеци била јако нерасположена, говорила да је запостављена, да је [REDACTED] вара и била је јако несрећна. Пошто се све ово десило, сведокиња је ишла у "Драјзерову" код [REDACTED] која јој је рекла да је, пар дана пошто је сведокиња отишла у Грчку, Тања дошла на редовну контролу, да јој је рађен тест на дрогу и била је негативна, а такође и депресивна, јако је плакала и жалила се на мужа. Описала је и да је када у купатилу била до пола напуњена крвавом водом, а ту се налазио и нож, иначе њен, кухињски.

Сведокиња [REDACTED] је на истом главном претрессу дана 26.12.2016.године изјавила да остаје при ономе што је изјавила у јавном тужилаштву те је на питања јавног тужиоца и браниоца изјавила да у дубини душе не може да верује да је Тања могла да учини било шта овако свом детету и да не може да разуме да за све време док је Тања била у Београду њен супруг не долази у Београд и уопште се не занима. Сигурна је да разговор који је поменула није водила са Тањом и да Тањин глас увек може да распозна. Прво је помислила да је погрешила број, пошто је чула тај непознати глас, па је позвала поново, одмах чим је први позив прекинут, и исти тај глас се поново јавио. На питање председника већа одговорила је да је тај глас са друге стране био од особе неких средњих година, можда од 35 до 40 година, не глас неке девојчице ни девојке, нити бабе. Није приметила неке нарочите особености тог гласа, неку говорну ману, та особа није муцала, глас јој није био ни пискав ни "дебео" и није имала неки посебан нагласак. Сећа се неког ироничног тона. После првог позива слушалицу је спустила она. У време када је тако позвала два пута, били су аутобусу, тачније негде код Предејана на паузи за одмор. Протекло је отприлике око четири сата, претпоставља, или пет сати док није од те паузе дошла до Београда и за то време није поново звала. Мислила је да је неко "зеза". Ова особа није друго ништа рекла него први пут "јесте" и други пут "јесам", оба пута само по једну реч. То ју је узнемирило, али како је било 22,00 часа већ није размишљала о томе да позове неког другог да проверава. Објаснила је да је још 2010. или 2011.године суд одлучио да Тања виђа [REDACTED] сваког другог викенда у месецу, и сваког другог понедељка и четвртка у њеном стану и у њеном, сведокиње, присуству. Није ни њен бивши супруг [REDACTED] касније инсистирао на томе да [REDACTED] сваки пут буде присутна. Дана 18. септембра, у петак, она је довела [REDACTED] из школе у свој стан, а касније је дошла Тања са [REDACTED], и тек толико да су се поздравиле и сведокиња је после тога одмах отишла на пут а њих три су остале у стану. Било јој је познато да је тај викенд онај када ће се [REDACTED] и Тања видети. [REDACTED] јој је испричала оно што је изјавила јавном тужиоцу да је Тања тога дана била у врло лошем стању, имала је температуру око 40 степени и била јако чудна", а што би требало да се односи на 28.септембар, није сигурна. [REDACTED] јој је то сигурно испричала у периоду од 30. септембра до 13. октобра када је сведокиња [REDACTED] ишла да јавном тужиоцу да своју изјаву, док у том периоду ова сведокиња са Тањом није ни разговарала. Описала је стање у стану дана 30. септембра да не може рећи да је видела у стану када је ушла неке ствари које нису ни њене ни Тањине него неког трећег. Чинило јој се да су њене ране на зглобу десне руке и леве руке различите старости, јер на једној руци рана није крварила, а на другој јесте, а видела је и неку свежу рану на челу и да је била сва исечена, као неким жилетом по врату и то са леве стране. У купатилу је видела нож на ивици каде, кухињски, прилично дугачак, мисли да је тај нож из њеног стана, али их има доста и не би могла то сигурно да каже. Рекла би да је крви било доста у води у кади, по боји. Од Тање је чула, Тања је бунцала да је дете код [REDACTED] и њеног мужа или брата, што су њој све непознате особе, и то је било на ВМА. Ту [REDACTED] није видела ни тога дана, ни никада после, нити чула њен глас.

Додала је да је, по њој, [REDACTED] био празан од 10,00 пре подне од како

је изашла из њега са хитном помоћи па све до 18,00 часова истог дана. Да ли је стан закључала када је изашла у 10,00 часова то не зна. Кључ су јој узели и сад је некаквој анализи на Биолошком институту. Вероватно је она откључала стан око 18,00 часова када су се вратили, кључеве од стана имала је и [REDACTED] не зна да ли их је имала у том тренутку, а имала је и једна комшиница [REDACTED] једина комшиница којој је кључеве дала. Улазна врата од стана се закључавају са две браве, а закључавају се и врата од улаза зграде. Оно што је комшија [REDACTED] бравар морао да отвара и због чега га је звала, то је за тзв. "Н" браву за шипке које улазе у под и тако се закључава, док је друга брава она која се са унутрашње стране не закључава него се окрене дугме и [REDACTED] ту браву није ни морао да дира. Да ли је у стану било исто стање када се вратила око 18,00 часова у односу на оно како је оставила око 10,00 часова, није ни гледала. Ову "Н" браву [REDACTED] није обио, већ је кључ са унутрашње стране избио шрафцигером и од тада та брава није сасвим у реду.

Рођена сестра окривљене, [REDACTED] такође није желела да се користи својим правом из члана 94 ЗКП те је у истрази на почетку напоменула да са Тањом није била у неким добрим односима, а да је Тању саветовала да се не удаје поново, те да абортира када је сазнала да је поново у другом стању, са [REDACTED], мислећи да јој је лечење од наркоманије потребније него брак и још једно дете. Када се Тања породила, јануара 2015. године, почела је да јој се жали како њега никада нема кући, како запоставља њу и дете и било јој је јако тешко. Са Тањом се последњи пут чула 11. септембра 2015. године, Тања је звала да честита њеној ћерки [REDACTED] рођендан, два дана касније и била је уплакана и рекла да није добро, да је у потпуном хаосу, рекла је и да су се тукли, муж и она, а Тању је било немогуће сместити у калуп. Сведокиња је навела да зна да је [REDACTED] говорио да ће Тањи помоћи за проблем са наркотицима, и без лекара, покушао да са њом води здрав живот, чак ју је терао и да остави цигарете. Када се Тања у јануару 2015. године породила, [REDACTED] је дојила, а на првој редовној контроли код педијатра, месец дана од порођаја утврђено је да [REDACTED] не напредује, што је Тања веома тешко поднела и стално је говорила како је [REDACTED] све то време била гладна. Зато јој је [REDACTED] препоручила да иде код њене другарице, психотерапеута, [REDACTED] и код те докторке је Тања ишла са [REDACTED], као и његов син [REDACTED]. Сведокиња је навела да нема непосредних сазнања за сам догађај, али мисли да је био 27. септембар када јој је Тања пустила поруку, питала шта ради и како је, а [REDACTED] јој није одговорила јер је тај дан била на Ади. Позвала је Тању тек то вече, али се Тања није јавила. Исто то вече [REDACTED] јој је послао поруку и питао како су јој деца и како је она, није му ни одговорила јер је било касно. Сутрадан ујутру ју је мајка позвала, рекла да се вратила са мора и да не може да уђе у стан, а око 09,00 часова јој је мајка рекла да су у стану и да је Тања покушала да се убије и да ће звати хитну помоћ. Она је мајку одвезла на ВМА где је била Тања, а мајка јој је рекла да није могла да пронађе [REDACTED] да је све претражила. [REDACTED] је звала Г [REDACTED] и рекла му шта се десило и да нема [REDACTED]. По виђењу сведокиње, на ВМА је Тања била у врло лошем стању, није се могло комуницирати. У једном тренутку се мало повратила и почела је да прича о неком ко се зове [REDACTED], касније је рекла и презиме К [REDACTED], рекла је и неку улицу и то [REDACTED] и говорила да јој је она отела дете и то пре четири-пет дана. [REDACTED] је ове податке дала полицајцу који се налазио у ХП и полицајац је касније рекао да нису могли да пронађу никога под тим именом и презименом, нити ту адресу. У међувремену је њихова мајка отишла у полицијску станицу а Тању су одвели на токсикологију, где је сведокињи лекар објаснио да је количина лекова коју је Тања попила била довољна да је могло да делује на петоро људи, да спавају пет дана. Потом је са полицијом и мајком отишла до стана у [REDACTED] где су полицајци рекли: "Ајде сада да тражимо". Трајало је око сат времена док један од двојице полицајаца није изишао на терасу и онда поменуо да се тамо налази нека кеса. Док се све то дешавало, на столу у трпезарији видела је једну свеску у којој је писало нешто у смислу да је тражила помоћ, да нико није хтео да јој помогне, с тим што није сигурна да је то Тањин рукопис. Свеску је

однела полиција, а сведокиња наводи и да је испод те свеске видела једно парче папира и руком написани подаци за [REDACTED] и адреса [REDACTED] и за то је сигурна да је Тањин рукопис. На полеђини тог папира је било опроштајно писмо, такође по [REDACTED] процени писано Тањином руком, упућено њеној ћерки [REDACTED] којој она каже да је мајка морала да је остави и ако жели да прича са њом, да прича са њеном сликом. Такође је написано да је долазио [REDACTED] да је он то урадио, да је хтео да је смести у лудницу или у затвор. То писмо је полицајцу показала и полицајац је то писмо однео. На питање браниоца одговорила је да је Тања, када је на ВМА говорила о [REDACTED] помињала и њеног мужа [REDACTED] и њену мајку па и неку браћу капију од куће, [REDACTED] брата [REDACTED] и да ју је [REDACTED] држао док јој је [REDACTED] узимала дете. Такође је рекла да је [REDACTED] дошла у стан у [REDACTED] да јој врати дете, [REDACTED] ју је питала да ли је [REDACTED] видела кроз шпијунку а Тања је рекла да није, али да јој је [REDACTED] рекла да се дете налази у колима са [REDACTED], испред зграде. Сведокиња је такође, на питање браниоца изјавила да јој је Тања рекла да је [REDACTED] била у стану у уторак увече, то вече када је мајка требало да се врати из Грчке, а мајка јој је рекла да када је звала на фиксни телефон то вече се јавила нека женска особа, па кад је мајка питала "да ли је то стап [REDACTED]", та женска особа је рекла да јесте, а на питање "да ли је то Тања", та особа је почела да се смеје и иронично рекла да јесте.

Сведокиња [REDACTED] је на главном претресу код свог исказа који је дала јавном тужиоцу остала и није имала шта да дода јер о овоме није ништа ново сазнала. На питање пуномоћника оштећеног навела је да јој је [REDACTED] поруку послао вече пре критичног дана, али у 22,30 ју је у поруци питао како је она и како су јој деца и пошто је било касно она му није ништа одговорила, а сутра ујутру ју је звала мајка и њих две су отишле у болницу и [REDACTED] је звала тек тада. На питање председника већа навела је да остаје код тога што је изјавила јавном тужиоцу да је Тања када се мало повратила, почела да јој даје податке - "[REDACTED]". Ово је понављала. За то име и презиме и адресу ова сведокиња никада до тада није била чула. Тања је помињала и брата од те [REDACTED] и њену мајку, како изгледа њихова кућа, да јој је та [REDACTED] узела дете, напала те је сведокиња тек после схватила да је хтела да каже да је био неки сукоб између њих, говорила је да је та [REDACTED] долазила да јој врати дете, да је [REDACTED] брат чекао испред зграде, да су је уцењивали. Сведокиња је све то преносила полицајцу који је тада био у ВМА на ходнику, а и [REDACTED]. То јутро, пошто ју је мајка звала, у њихов стан није улазила, већ је мајку сачекала у колима испред, у [REDACTED]. У стан је први пут ушла у 17,00 или 18,00 часова, када је полиција звала да дође у стану, заједно са двојцом заједно са двојцом инспектора и са њих троје дошла је и њена мајка. Мисли да су то била двојица инспектора из ПС Врачар и једна инспекторка. Дете су они пронашли на тераси.

Као сведоци у овом кривичном поступку појавили су се и станари зграде [REDACTED] Ј. [REDACTED]. Из [REDACTED] испитани су [REDACTED] и њен син [REDACTED]. [REDACTED] је навела да Тању и њену породицу познаје, јер они живе на четвртном спрату а она на међуспрату између другог и трећег, а углавном се дружила са Тањином мајком [REDACTED], понекад су заједно пиле кафу. Било је јако давно када јој је [REDACTED] рекла да се Тања дрогира, али нису више о томе причали. Зна да Тања има старију ћерку, која је у њихов стан у [REDACTED] долазила, а понекад за Тању од [REDACTED] узимала цигаре. Тањину бебу је два пута и чувала, што ју је Тања замолила. Беба је била јако мирна, а по виђењу сведокиње, Тања је била брижна мајка. Када је [REDACTED] отишла на море у септембру сведокињи је оставила кључ од стана да залива цвеће. Сећа се да је био петак тада, а у понедељак је сведокиња отишла до тог стана, пре подне, али није успела да откључа врата и из стана је изашла Тања и рекла да ће она бити у стану. Она је после отишла из Београда и не зна шта се тачно догодило. На питање браниоца одговорила је да мисли да Тања није дојила бебу, јер је храну

спремала и та два пута када је бебу мало причувала, Тања јој је оставила бочицу са млеком. Син ове сведокиње, [REDACTED] такође је потврдио да познаје окривљену Тању и њену породицу, тачније мајку и сестру, да му је познато да је Тања имала проблема са дрогом, али ништа прецизније јер се нису дружили. Дана 28.09.2015.године увече њега је Тања позвала путем фиксног телефона и замолила да јој донесе цигарете, што се и раније дешавало, али не често. Преко телефона му је звучала чудно, као да је била поспана, али када је отишао до њеног стана она му је изгледала сасвим нормално. У стан није улазио и том приликом није ни видео ни чуо бебу, нити је знао да ли се беба налази у стану. Следећег дана, било је иза поноћи њега је позвала Тањина мајка [REDACTED] и рекла да се вратила са мора а да не може да уђе у стан и на њену молбу [REDACTED] јој је дозволио да своје ствари остави у његовом стану, а и заједно су отишли до [REDACTED] стана и покушали да откључају врата. Како нису успели да врата откључају нити да лупањем на врата пробуде Тању, [REDACTED] је преспавала у његовом стану. Ујутру око 07,00 часова он је отишао на посао, а шта се десило сазнао је увече када се са посла вратио. Звонила му је полиција на врата и рекли су му да бебе нема и питали га у вези тога. На питање браниоца одговорио је да је било око 23,00 часа када је Тањи однео цигарете.

На главном претресу дана 13.04.2017.године сведокиња [REDACTED] је, остајући при свом исказу од 10.11.2015.године, на питање браниоца изјавила да није ништа приметила за тих петнаестак дана колико је бебу чувала, на детету нешто као знакове злостављања или занемаривања, беба је била мало весела, мало спавала, као било које друго здраво дете. Сведокиња је ово изјавила када је оптужена додала да јој је она неких петнаестак минута, можда месец дана после Тањиног порођаја, причувала бебу, када је Тања изашла и то је био њихов једини контакт.

Сведок [REDACTED] је на питање оптужене изјавио да је Тању заједно са бебом пре свега овога видео пар пута на улазу у зграду када би се срели, у пролазу, дете му није изгледало као да је злостављено, него му је деловало најнормалније. На питање председника већа објаснио је да ни претходног дана, ни претходне ноћи тога дана када се све оно десило није улазио у Тањин стан, осим оно једном приликом када је помињао да јој је донео цигарете. Његова мајка и он су тада становили у [REDACTED], док је Тања становала [REDACTED]. Човека који је истог дана сведочио [REDACTED] овај сведок изјављује да није никада видео да улази код њих у зграду и да му је непознат.

Станарка исте зграде [REDACTED] потврдила је да окривљену и њену породицу познаје, али се нису посећивали и она никада није била у том стану. Дана 29. септембра када је легла да спава, пробудила се око 01,00 час, чула лупање на врата, упорно и гласно те је на ходнику видела испред својих врата Тањину мајку [REDACTED] и комшију [REDACTED] [REDACTED] је рекла да не може да уђе и да претпоставља да се Тања успавала.

На главном претресу дана 29.03.2017.године сведокиња [REDACTED] је изјавила да остаје код онога што је већ рекла, да је чула лупање из ходника које је дуго трајало, па је отворила врата да види о чему се ради и видела комшиницу [REDACTED] и комшију [REDACTED] како покушавају да уђу на врата [REDACTED] стана, али су врата била закључана па нису могли и комшиница [REDACTED] је нешто прокоментарисала као да се њена ћерка вероватно успавала. Сутрадан је отишла на посао а када се вратила око 18,00 часова кући видела је испред зграде кола милиције и хитне помоћи и није знала због чега су они ту. Сигурна је да је тог дана био 29. септембар, јер је то рођендан њене јетрве и тада је била на том рођендану, а када је последњи пут видела Тању пре тога дана не може да се сети. Иначе живи у [REDACTED] на међуспрату, док комшиница [REDACTED] има стан пола спрата, односно она је [REDACTED] а сведокиња је између [REDACTED] [REDACTED] Зграда има спратове у два нивоа, на две различите вертикале тако да њихови

станови немају заједничке зидове. У становима [REDACTED] су [REDACTED] и [REDACTED], који су се одселили пре неколико месеци. За комшију [REDACTED] мисли да је у стану бр.14.

Председник Скупштине станара ове зграде, [REDACTED] је као сведок изјавио да живи изнад стана у коме је живела окривљена са мајком и сестром. Знао је да Тања из првог брака има старију ћерку и да се поново удала, само што бебу није никада видео. Ништа му није познато везано за сам догађај, Тању је последњи пут видео почетком лета, а у септембру месецу се стан у њиховој згради реновирао те од буке није чуо ништа неуобичајено тих дана, нити је знао да Тања тада борави у том стану.

Сведок [REDACTED] је навео да се у Београд вратио 30. септембра 2015.године и ништа му није познато у вези самог догађаја, а иначе живи у стану поред стана окривљене и њене мајке. Последњи пут је видео Тању са бебом пре него што је отишао на море, што је било 13. септембра. Знао је да Тања има проблеме са дрогом али је није никада видео дрогирану, била је лепо васпитана и увек би се јавила.

Сведоци [REDACTED] и [REDACTED] су такође остали код својих исказа од 17.11.2015.године, а сведок [REDACTED] је на питање оптужене изјавио да није имао никакву примедбу на то како се Тања иначе понашала и какав је био њен однос према беби, док је на питање председника већа навео да је тог септембра био у Грчкој све до 17. или 18. септембра. Иначе, њихов стан и његов су врата до врата и на истом нивоу, али док га полиција није обавестила пошто су му куцали на врата шта се десило, није ништа сумњиво нити непријатно могао да чује ни да види. Поменуо је, у вези са тиме што им је први комшија, да се дешавало да му Тања звони на врата да јој позајми 1.000,00 динара или тако нешто, за цигарете, после би му вратила и то би било све. Тања је била лепо васпитана, врло уредна. Сведок [REDACTED] је на питање оптужене навео да су се познавали само из виђења, не више од тога, тако да о њој нема неко посебно мишљење, а на питање председника већа навео је да су му његова породица и он били у августу те године цео месец на одмору и није могао да зна шта се дешавало, а колико је осмотрио господина који је данас први сведочио [REDACTED] не би рекао да га је виђао у њиховој згради или испред њихове зграде, можда некада давно, али људи се изгледом мењају. Лика тог човека се не сећа, не може рећи где и када, ако га је можда некада видео.

Бивши муж окривљене, [REDACTED] је као сведок у истрази јавном тужиоцу описао да је окривљену упознао 2002.године док је био на служби у Либији у МИП, а Тањин отац је у Либији радио дуго година те су се тамо и упознали. Њихова ћерка [REDACTED] се родила у Либији 2003.године, а у децембру 2005.године Тања се вратила у Београд где је живела у [REDACTED] и њих двоје су се формално развели у септембру 2006.године, споразумно и са договором о старатељству над [REDACTED] А [REDACTED] је 90% времена проводила са њим. Сва његова сазнања за Тањино коришћење дроге су накнадна, да ти проблеми датирају још из средње школе, да је у Либију отишла са оцем баш због тога, а за време трајања њиховог брака и заједничког живота он за то није знао. По пресуди суда, одлука је била да Тања може да виђа дете, али само у присуству своје мајке и у стану где мајка живи, у [REDACTED], а да сама не може да узима дете нити да се самостално брине о њему. Од Тање и њеног тадашњег супруга [REDACTED] је полицијској станици на Новом Београду пријавио претње, а више се бојао људи са којима се Тања дружила. Описао је догађај када су се њих двоје срели и када је она на њега физички наслнула, а њега у полицији пријавила да је у ствари он напао њу. Полиција је против ње поднела кривичну пријаву, коју је тужилаштво одбацило а он је преузео кривично гоњење и тај поступак је у току, а и Тања је против њега поднела кривичну пријаву за тај догађај из Пионирског парка. Сматра да је Тања имала нешто са догађајем из

2011. године када је његов отац испред лифта у згради у [REDACTED] где живе био нападнут и претучен. Од [REDACTED] за кога је сазнао да је њен момак још из средње школе и да је са њим практично и почела да се дрогира и који је био по затворима шест или седам година. Тања се развела 2013. или 2014. године те је ушла у везу са садашњим супругом [REDACTED], а то је сазнао преко Фејсбука. Долао је да је [REDACTED] викенд 18. и 19. септембар 2015. године била са Тањом, а 28. септембар је такође са Тањом провела и кући је дошла увече око 21,00 час, а он ћерку није ништа детаљније питао о томе како су провеле време заједно. [REDACTED] је Тањи, као мајци веровала, а Тања [REDACTED] није никада ударила нити физички кажњавала, мада мисли да у односу на њу Тања није била добра мајка. Напоменуо је да су њих двоје били, у поступку за старатељство над заједничком ћерком, заједно у болници "Др Лаза Лазаревић" и тај извештај сматра битним јер су у њему процењене личности и њена и његова.

На главном претресу је сведок [REDACTED] изјавио да о смрти Тањине бебе нема непосредних сазнања већ је о томе чуо из медија и остаје код онога што је изјавио на записнику од 25.11.2015. године. Колико зна, њихова ћерка о томе је исто сазнала из медија и не зна ништа о томе више, нити би нешто могла да каже пред судом. [REDACTED] иначе живи са њим и са његовом садашњом супругом, зна да је [REDACTED] ту вест тешко поднела, али није имала проблеме у школи, него је остала и даље одличан ђак. Била је [REDACTED] жеља да буде мајци у притвору у посети и он се томе није противио.

У својству сведока је у претходном поступку испитана [REDACTED] по свом казивању по струци психотерапеут, запослена у приватној пракси као и у психолошко-правном савстоваљаштву, те је тако упознала окривљену Тању и током марта 2015. године видела је укупно четири пута, на три сеансе саму а четврти пут је била заједно са супругом [REDACTED]. Сведокиња је истакла да се бави системско-породичном терапијом а не питањима наркоманије и насиља било које врсте. Сеансу код ње је за Тању заказала њена сестра и на сеансама Тања је говорила да има дете из првог брака, као и да има малу бебу, била је уредне спољашности и дотерана, а деловала је успорено и одсутног погледа. Потом је рекла да је на супституционој терапији, односно метадонској, што њих две нису стављале у први план. На последњу сеансу, 30 марта 2015. године Тања је дошла заједно са [REDACTED], она је имала модрицу испод левог ока и преко канка, а и она и [REDACTED] су били видно узбуђени и Тања је рекла да јој је модрица што ју је [REDACTED] ударио, а и он је потврдио, додајући да је она пре тога све полупала по кући и да су се посвађали. [REDACTED] је том приликом негирао да Тањи треба психијатријска помоћ, чак се и наљутио, а и Тања је одреаговала на њен предлог да узму жену која ће Тањи помоћи у чувању детета тако што је рекла да хоће сама да се брине о детету. [REDACTED] је причао о свом претходном брачном животу, поменуо је разговор да су и његов син и Тања исти, размажени, а она је [REDACTED] проценила као доминантног човека, неадекватног за тип личности какав је Тања, фрагилан, којој треба нежност и пажња. Видело се да обоје јако воле заједничку бебу и сведокиња је навела да јој је падало на памет да би окривљена могла да науди себи или супругу, али детету никако.

На главном претресу сведок [REDACTED] је изјавила да се бави психотерапијом и као таква је прошле године радила са овде оптуженом Тањом и са њеним супругом и примила их у просторијама Удружења "Заједно, заједно" у [REDACTED]. То је невладина организација за пружање правне и психолошке помоћи. Том приликом када су дошли она је видела, као и други тада присутни колеге, да је оптужена имала модрицу испод левог ока, хематом, подлив испод левог ока, тако да је била жртва насиља. Ради психолошке дијагностике дошла је до закључка за тако кратко време да код Тање постоји нестабилна и то зависна структура личности и да можда постоји и поремећај личности, али за ово последње није имала довољно времена да би то могла

да дијагностикује на одговарајући начин. Са њом је третман завршила у априлу прошле године. Иначе је све плаћао њен супруг са којим је после била у комуникацији и добијала мејлове од њега. Услед њене овакве зависне структуре личности, а и раније наркоманије, те односа између њих двоје где је било и физичких сукоба и по другим показатељима, дошла је до једне хипотезе да она може имати и суицидне идеје и пошто их прописи на то обавезују, и омогућују да о томе треба обавестити чланове породице, она је ту своју хипотезу саопштила њеној сестри а и њеном супругу, због чега се он наљутио и забранио њој да долази на психотерапије и рекао да сведок не зна ништа и да ће је надале он лечити шетњама по планини, здравом храном итд. То је било године 2015. Око те модрице на Тањином оку њен супруг је рекао да су међу њима честе свађе и да том приликом она ломе по кући и да га је она једном напала и он је то њој напео у самоодбрани. Знала је да је Центар за социјални рад о овоме био обавештен, тако да их она није посебно обавештавала. На питање браниоца који је имао примедбе на њен исказ да није овлашћена и компетентна да даје своје дијагнозе изјавила је да се образовала у Лондону и тамо је магистрирала прво психологију, потом психотерапију, није студирала психологију у Београду, а провела је четири године у Институту у Палмотићевој да би стекла диплому у Србији и да би могла да ради. Прописи о којима је говорила, то је етички кодекс психотерапеута у Енглеској, код нас тако нешто не постоји. Поред овога што је рекла, ако се уочи опасност од суицида такође је обухваћена и уочена опасност од убиства. Такву опасност она није уочила и није у потенцијалној опасности за њену безбедност никога стога ни обавештавала.

Као сведок саслушана је и [REDACTED] која је у истрази на записнику који је водио јавни тужилац изјавила је да је окривљеној Тањи помагала око бебе, од 19. маја 2015. године, све до 18. септембра, када је Тања са бебом отишла у Београд. Иначе је радила код [REDACTED] у фабрици у Свилајнцу, у погону пастеризације, пре овога, [REDACTED] се распитивао у фирми ко би могао да помогне Тањи, те су је предложиле њене колегинице. Радно време јој је било од 08,00 до 16,00 часова и радила је све кућне послове, као и брига око бебе. Описала је да је често Тања била цео дан у својој соби, замраченој и не би излазила одатле до 15,00 часова. Познато јој је да Тања бебу није дојила, бар то није чинила у њеном присуству, а једном ју је опоменула да бебу није никада дојила јер је имала неке силиконе. Описала је како је 03. септембра у њиховој кући затекла крш и лом и да јој је Тања рекла да су они то изломили претходно вече те да треба да поспреми. Тада су дошли и полиција и хитна помоћ, а и из социјалног, а дошао је и [REDACTED]. Мисли да је био 16. или 17. септембар када је беба навршавала осам месеци и имала заказано да прими вакцину, а онда је, 18. септембра јој Тања рекла да иде за Београд те је са бебом око 13,00 часова отишла и сведокиња [REDACTED] је бебу тада видела последњи пут. За бебу је рекла да је била добре нарави, углавном мирна, око осмог месеца је почела и да пузи, да једе чвршћу храну. И Тања се добро понашала према беби, сведокиња није никада видела да ју је тресла или да је на њу викала или на други начин била груба. Са Тањом се последњи пут чула преко телефона 29. септембра, Тања ју је позвала и рекла да ће се оне још задржати у Београду и звучала јој је сасвим нормално. На питање браниоца изјавила је да јој је познато да је [REDACTED] чувао бебу након 16,00 часова, она кући својој није одлазила док [REDACTED] не дође да преузме бебу. Она је нахранила око 15,00 часова, затим дође [REDACTED] и њих двоје, беба и он одмах изађу напоље да се шетају.

Сведокиња [REDACTED] је позвана и приступила на главни претрес дана 24. фебруара 2017. године и том приликом је поновила да је Тању са бебом испратила за Београд и њих две се више нису вратиле. Једнога дана, тада у септембру, Тања ју је звала на телефон и рекла да су оне добро и да се још неће враћати. Све што зна о овоме већ је рекла. На питање је одговорила да Тања није никада у њеном присуству испољила било какве знаке агресивности према беби и да је Тањи помагала у кући и

око бебе, чистила је кућу, понекад је кувала и за њих и за бебу, не увек, него кад јој кажу. а то да Тањи помаже рекао јој шеф, тако га је звала јер је већ тада радила у његовој фабрици, а за све то време и повремено је и у фабрику одлазила. Пошто се све ово десило престала је да иде у фабрику, више није могла тамо да иде, не због свог здравља него због туге јер је бебу много волела. Беба је била здрава, била је добра, мирна, више него друга деца коју зна. Обично и када дође ујутру у њихову кућу, шеф јој преда дете, а Тања је доста била затворена у својој соби, у мраку. Рекла би да ће још мало да спава, не зна да ли се и закључавала, то није проверавала. Можда је протекло две недеље како је Тања отишла са бебом у Београд до дана када јој је телефоном рекла да су оне добро, не може тачно рећи, и то је онда можда био 19. септембар, а можда је протекло од тог њиховог разговора четири до пет дана до смрти бебе, то говори само отприлике.

У улици [REDACTED] живи [REDACTED], који је испитан као сведок и изјавио је да окривљену познаје уназад две године, и познаје је из комшилука. Окривљена је свраћала код њега кући где живи са супругом и дететом и где су једанпут или можда двапут заједно конзумирали хероин. Навео је, дајући свој исказ 03.11.2015.године, да сигурно има око два и по или три месеца када је Тању последњи пут видео. Када је долазила код њега кући она је доводила и своју старију девојчицу која се играла са његовом ћерком, а знао је да има и бебу коју је једном видео када ју је окривљена шетала у парку.

Истог дана саслушана је као сведок [REDACTED] са [REDACTED] која је навела да Тању, окривљену, познаје преко ванбрачног супруга [REDACTED] и да су практично комшије по ком основу су се на неки начин дружили. Углавном је Тања долазила код њих у кућу, а [REDACTED] код Тање у стану није никада била. Њих две нису имале неких заједничких тема. Потврдила је да је Тања када би долазила код њих доводила и своју старију ћерку од 12 година, не сваки пут. Окривљена и њих двоје, сведока, једном су заједно конзумирали хероин који је Тања донела, што се више није поновило. Виђала је Тању са бебом у парку, беба је била лепо обучена, није била запуштена. Зна да је Тања имала проблеме у браку са садашњим супругом, да је он доста старији од ње и да су имали неко заказано суђење у Свилајнцу. Тања је причала да сумња да је њен супруг у контакту са неким другим женама. Окривљена од ње није никада тражила да јој набави наркотице.

На главном претресу су [REDACTED] и [REDACTED] остали при својим исказима датим јавном тужиоцу дана 03.11.2015.године, [REDACTED] је додала да Тању познаје, да су биле комшинице, њен муж је њу боље познавао, више су контактирали њих двоје а за Тању је рекла да је била добра мајка, и према старијем детету које је било поверено оцу, да никоме ништа није фалило, а она је била уредно обучена, чиста, о себи је водила рачуна и сведокињи је ван памети за шта је Тања оптужена. Сигурна је да Тања није код њих долазила заједно са бебом, коју је видела једном са Тањом у парку који је преко пута њене зграде, док је њена улица 150 метара далеко одатле.

Како је окривљена у својој одбрани практично оптужила друге за смрт своје бебе, као сведоци испитани су [REDACTED] и [REDACTED] као и [REDACTED] у претходном поступку од стране ВЈТ у Београду, сво троје истог дана, 20.10.2015.године. [REDACTED] рођена 1973.године навела је да Тању Машу познаје уназад неких четири до пет година, а упознале су се у "Драјзеровој" где сведокиња има свог психијатра, а окривљена је била на метадонској терапији. Сведокиња је изјавила да је окривљену посаветовала, када је била у седмом месецу трудноће, да бебу не доји због метадона и размениле су телефоне. После извесног времена сведокиња је позвала окривљену, а она јој је преко вибера послала бебину слику, мисли да је имала око шест месеци и рекла је да је беба слатка. Њих две су се

први пут виделе крајем августа 2015.године, након порођаја окривљене, која је тада са бебом дошла код сведокиње кући и причала како јој у животу супер, да је нашла богатог мужа, међутим тада је дошла у поцепаним хеланкама у којима је и касније стално долазила. Следећи пут када је Тања дошла, била је без бебе, тражила је од сведокиње да јој да нешто од гардеробе да обуче, што је овој било чудно, али јој је дала. Када је поново долазила, дошла је са бебом и тај дан је била велика врућина, сигурно око 40 степени, а Тања је дошла колима, ауто је паркирала на сунцу, иако је то могла да уради у хладовини, а из аута је изашла и оставила бебу унутра те је сведокиња питала да ли је нормална да дете по тој врућини оставља у ауту, а окривљена јој је рекла да се беба на то навикла. Како сведокиња продаје италијански веш, Тања јој је тражила неки веш и рекла да јој је тај дана годишњица брака. Када је Тања отишла, сведокиња је приметила да јој неке ствари недостају, а окривљена је после играла да јој је те ствари узела и на томе се завршило, а сведокиња каже да јој је већ друштва окривљене постајало доста. Следећи пут када је дошла код [REDACTED] кући, Тања је дошла са бебом, а и са старијом ћерком и тада се жалила како је муж малтретира. Почела је да плаче и расплакала се и њена старија ћерка, па јој је сведокиња рекла да то не ради пред децом. Тања је била депресивна и често је у модрицама долазила и рекла да има проблеме. Сведокиња је такође навела да се окривљена није слагала са супругом сведокиње, када је причала на ружан начин о свом бившем мужу, супруг од сведокиње је реаговао и рекао да не би тако требало да прича, а она га је назвала сељачином, те јој је [REDACTED] окренула пажњу да тако не сме да прича са њеним супругом. Ови догађаји су се дешавали у првој половини септембра, а након тога је Тања код [REDACTED] следећи пут дошла две недеље пре 30.09.2015.године. Тада је дошла у пиџами, у сред дана, и тражила да јој да 1.000,00 динара како би беби купила "Бебелак". Од тада па до 30. септембра 2015.године Тања је код ње долазила још два или три пута, сваки пут у пиџами, сваки пут преко дана. Сваки пут је тражила новац и долазила је без бебе и кратко се задржавала. Након извесног времена, тачније 30. септембра 2015.године, Тања је поново дошла код [REDACTED] кући, опет била у пиџами, тражила је 2.500,00 динара, а када ју је сведокиња питала где је беба, рекла је да ју је оставила саму у кући и све време је инсистирала да јој да тај новац. Сведокиња наводи да је била шокирана чињеницом што је окривљена бебу оставила саму у кући и рекла јој је да беба кад се пробуди и види да нема никога може да доживи фрас, а окривљена се није на то обазирала и упорно је тражила 2.500,00 динара. Сведокиња је одбила да јој да новац, а Тања се окренула и отишла, али се убрзо вратила и шутнула ногом у [REDACTED] врата. Сведокиња описује да је таман била успавала млађу ћерку која има две године и дете се од тог удараца ногом у врата пробудило и почело да плаче. Сведокиња је отворила врата, рекла Тањи да јој новац не да и тада је приметила да она има неке повреде по врату у виду модрица, а мисли да је била и крвава, да је имала огреботину и на челу и тад је већ била хистерична и говорила: "Ти не знаш какве ја проблеме имам, мораш да ми даш". Сведокиња је објаснила да је претходно Тања када је дошла имала мараму око врата, тако да је повреде на њеном врату видела када је Тања други пут била на њеним вратима. Након тога је Тања отишла и више се није враћала, с тим што је припретила одлазећи нешто у смислу "Јел нећеш да ми даш? Е сада ћеш да видиш". Послала јој је поруку "Сада ћу и тебе да умешам у полицију". То вече јој је такође слала поруке, једна од њих је гласила да јој је комшиница дошла да причува дете, да се она пакује и да иде, а да сведокиња има још једну шансу да јој да новац и написала је да је муж води у полицију. Следећа порука је гласила "Сваки ударац детета скупо ће те коштати, а о убиству тек да не причамо". Сведокиња наводи да је у том тренутку ту поруку погрешно протумачила, мислећи да се односи на децу од сведокиње и питала је да ли то она њеној деци прети. На ту поруку није одговорила, али је рекла да је код ње дошла полиција и да управо питају за сведокињу, као и да јој то није требало. После тога сведокиња више са окривљеном није комуницирала. Сутрадан око 12,00 часова звали су је из полиције и питали да ли је Тањина беба код ње, а она им је рекла да није и да могу да дођу да погледају, те је полиција и дошла и

прегледала њен стан и видели су да се само налази њена девојчица од две године. Полицајцима је дала изјаву у "29. Новембра", а била је чак и на полиграфу. Она није никада била у Тањином стану у Београду, нити зна где се та зграда налази. То вече када су се последњи пут видели, између њих није било физичког контакта. Сведокиња је навела да је претпоставила да окривљена користи и наркотике и рекла да јој, окривљеној, наркотике није обезбеђивала, а ни сама их не користи. Тања је све време имала млеко, то јој је показала, а сведокиња је питала због чега није урадила лактацију, те јој ова на то није ништа одговорила. Тањина беба је сваки пут била мирна, или је седела у колицима или је спавала у колима и сведокиња је коментарисала да у животу није видела тако мирну бебу. На питања браниоца изјавила је да је Тања долазила у њену кућу која је у [REDACTED]-а и никада се није звала [REDACTED] мада је тако зову станари јер се налази у [REDACTED]. У пар наврата је долазила у контакт са Тањином бебом, узимала је у наручје и љубила, а дала јој је и пар пута пелене када је бебу пресвлачила код ње кући. Поруке које јој је Тања послала је из свог телефона избрисала. У полицији је сазнала да је Тања исекла вене и да је рекла да је сведокиња то вече код ње дошла кући и узела јој бебу и да је написала и поруку "Дошла моја другарица [REDACTED] и узела ми бебу". У полицији су сведокињу питали да ли је убила бебу, или њена мајка или муж, да ли су бебу негде закопали, и по томе је сведокиња схватила да је оsumњичена и да је беба мртва.

На главном претресу дана 13.01.2017.године сведокиња [REDACTED] прописно поново упозорена у целости по члану 95 ст. 2 ЗКП изјавила је да је тек касније сазнала шта се десило. Тања је била написала да је беба код ње, сведокиње, и зато је полиција претресла, тачније погледала и видела да је [REDACTED] беба ту, у колевци и онда су јој рекли да пође са њима, а привели су и њену мајку и супруга. Била је у полицији све док бебу нису пронашли и када је од њих чула да су бебу пронашли, рекла је "хвала Богу", али у том тренутку није знала да дете није живо. Полиција је рекла да су Тању нашли у бесвесном стању. Поводом те поруке да је беба код сведокиње, изјављује да је полицију упутила на поруку "дошла је комшиница да ми причува малу". После тога је полиција поново отишла у Тањин стан, у који она није никада била (сведокиња) и зна да су тада пронашли бебу, негде око три сата ноћу. На посебна питања признала је да јесте конзумирала опојне дроге, давно и тврдила да их није продавала. Има рођеног брата, који је фризер, као и она, односно имају фризерски салон заједно са мајком. Оптужена Тања познаје тог њеног брата, на тај начин што их је сведокиња упознала када га је оптужена видела, код ње (сведокиње). Одговорила је да није у периоду од 18. септембра до 30. септембра 2015.године од Тање добијала бебу Ању на чување, да није никада била код ње у стану и да нема сазнања да су код ње у стану били њени мајка и брат или муж и да није имала никакав физички контакт са Тањом. На питање браниоца изјавила је да је сигурна да њен [REDACTED], који живи у истој улици, није ишао код окривљене Тање у њен стан. Осим ове једне поруке коју је поменула у њиховим међусобним порукама Тањино дете се није ни једном помињало. На полиграфу у полицији је била, питали су је и где је сакрила бебу и томе слично, то је све било у периоду пре него што су бебу пронашли. Потврдила је да је Тању упознала тако што је једном ишла код свог психијатра у "Драјзерову" и сећа се да је тада Тања била трудна, у седмом или осмом месецу и да јој је рекла да је на метадонској терапији, те јој је сведокиња рекла да не доји дете док има такву терапију, а и после се чудила и тако јој је и рекла "шта ће ти млеко после девет месеци када не дојиш бебу". Не може да се сети када су се њих две тачно упознале, а касније су се чуле преко вајбера, јер јој је оптужена послала слику бебе када се породила. То што је рекла да јој је Тања написала да је беба код ње (сведокиње), значи да јој је тако полиција рекла, да јој је Тања оставила писмо, а да су је затекли у бесвесном стању "оставила сам бебу мојој другарици [REDACTED]". Сведокињи у полицији нису показали да је Тања тако нешто написала, само су јој тако рекли, да додала је да и себе не би назвала Тањином

другарицом. Пошто јој је суд предочено да је у истрази, према записнику од 20.10.2015.године изјавила да је полиција рекла да је Тања написала поруку "дошла моја другарица [REDACTED] и узела ми бебу" те на питање шта је тачно, изјавила је да се више тачно не сећа, а у сваком случају у тој поруци је било да је беба код ње и зато је пристала на полиграф. Такође је изјавила да је Тања једном дошла код ње, те није хтела да је пусти и Тања јој је шутнула у врата. Тада није дошла са бебом. То је било дан пре дана када је полиција тражила бебу, одмах сутрадан је сведокиња била у полицији. Тањи је хтела да помогне, давала јој неке ствари, а неке ствари јој је Тања и украла. Тада је сведокиња била у [REDACTED] у улици [REDACTED] не на Карабурми, а адреса у улици [REDACTED] јој је још увек у личној карти, у том периоду је живела у [REDACTED]. За Тању зна само да јој је стан у [REDACTED], не зна колико је далеко одатле до [REDACTED]. Тога дана, дан пре одласка сведокиње у полицију, прво ју је Тања звала на мобилни телефон те [REDACTED] није хтела да јој се јави, а после тога је дошла њој на врата и шутнула их. Тада је био дан, не зна у које је доба и оптужена је опет долазила. Пошто врата нису била закључана оптужена је ушла, сведокиња није хтела да јој буди децу, а пошто ју је први пут избацила, оптужена је почела да јој пише претеће поруке преко телефона. Када је дошла поново, сведокиња ју је пустила унутра да јој не би шутирала врата и у том тренутку се већ било смркло. Тања јој је тражила паре. [REDACTED] јој је рекла да нема, Тања није рекла зашто су јој паре потребне, него да [REDACTED] не зна у каквој је Тања фризи. За претеће поруке сећа се да јој је Тања писала нешто као да ће да јој доведе неке људе да, да не каже шта, и њу и мајку и децу и супруга, брата није помињала, па још онда нешто за децу и друге глупости, а [REDACTED] јој је одговорила поруком "будеш ли ми још једном споменула децу...", нешто као "убићу те" или нешто тако. Те поруке није схватила озбиљно, видела је да Тања није нормална, чим може да украде неке ко јој је помагао. Тога дана када је била у полицији, Тањи није слала поруке, нити Тања њој. Полицији је рекла да јој је узела телефон да погледају ту поруку у којој Тања пише да јој дошла комшиница да јој причува малу. Ту поруку је Тања послала и полиција је ту поруку видела, после оних претећих порука и после [REDACTED] одговора на те претеће поруке и то пре него што је код ње у стан дошла други пут и када ју је у стан пустила. Сведокиња зна да је полиција видела и ту поруку о комшиници која ће да причува малу, а и ове раније, претеће поруке од истог дана. Баш због тога је полиција поново ишла до Тањиног стана. Сведокињину мајку и супруга, пошто су они радили, полиција је привела касно, негде око поноћи или један сат после поноћи, а пре него што је беба пронађена и да су и они привођени сведокиња је сазнала после од њих, пошто је изишла из полиције. Сведокињи су надаље предочаване поруке према листингу снимљених и скинутих порука између ње и оптужене и то порука од 29.09.2015.године у 18:02 "уђи унутра, немаш чега да се плашиш, све је ок, само треба да поразговарамо на 5 мин", те је потврдила да то јесте њена порука Тањи. На поруку од 29.09.2015.године у 20:14 коју јој је послала Тања [REDACTED] ово ти уопште није требало. Сваки удараком детету скупо ће да ре кошта а о убиству да не причам..." изјавила је да је тада помислила да Тања говори о сведокињином детету. Додала је да јој је Тања још у стану рекла "сад ћеш да видиш, направићу ти пакао" и на те њене поруке са полицијом [REDACTED] јој слала поруке од 30. септембра у 11:40, "ај јави пичко једна" и "јебала полиција, заклаћу те". Сведокиња је изјавила да је то било увече, а не ујутру. Сведокиња је препознала и своје поруке од 11:55 30. септембра, "јебала полиција, заклаћу те", "што се не јавиш, немој да ми пишеш поруке, пичко муријаска, ово што ми помињеш децу?", као и "зајебала си се много, налетела си на погрешну особу, ти си дно дна. Немој да ми помињеш мужа и моје, боље се посвети свом мужу да неби безао од тебе и тукао те, није то без разлога и ниси без разлога остала без детета, нејебе те нико па ни рођена мајка, знаци да си зло од зене, сто си и показала. Ја ти поклоним ствари а ти стављас у кесу и моје то раде олоси!". Ове поруке јој слала јер је мислила да јој Тања прети, [REDACTED] деци, није знала да је њена беба мртва и на овакве поруке од ње није добијала одговор. Полиција је све те поруке видела. Сведокиња је на истом главном

претресу приликом суочења са оптуженом при свом исказу остала.

Мајка ове сведокиње, [REDACTED] према записнику изјавила је да је окривљену Тању видела само два пута у животу, да је практично и не познаје. Први пут ју је видела крајем августа 2015.године када је дошла код њих у кућу и Тања јој је причала да живи лепо, да је удата за Швајцарца и да има дете из првог брата које је код оца и да ће Швајцарац да јој помогне да то дете буде код ње. Након неких десетак дана од овог догађаја, била је недеља када је Тања дошла, овај пут са старијом ћерком, рекла је да је дошла да се поздрави јер иде код мужа у Свилајнац. Тог 30. септембра 2015.године, у фризерски салон где сведокиња ради дошла је полиција и питала је да ли познаје Тању и да ли је видела бебу. Пошто им је исто ово испричала, полицајци су отишли, а око 19,00 часова, полиција је дошла и у њену кућу и рекла да и она и њен [REDACTED] морају да пођу са њима. У полицији је била на полиграфу, давала је изјаву, задржала се до један сат после поноћи и узели су јој и брис за ДНК. Ништа јој друго није познато, не зна где Тања живи.

Сведокиња [REDACTED] је на главном претресу навела да је оптужену Тању упознала када је пар пута долазила код њене куће у двориште, у [REDACTED] није јој знала ни презиме, мало су причале, оптужена јој је рекла да има две девојчице, мужа Швајцарца, диван брак, да се он бави пастеризацијом. Њено млађе дете није никада видела, а старију девојчицу јесте, једном приликом када је Тања са њом свратила и рекла да иде код свог мужа. Када је то тачно било сведокиња не може рећи, није се тиме бавила. На посебна питања одговорила је да са Тањом није имала никакав конфликт за то кратко време колико ју је познавала, није јој ни ћерка [REDACTED] причала да је имала конфликт са оптуженом. Могуће је да је оптужена једном дошла код њих у салон, да ју је [REDACTED] ошишао, чега се сведокиња и не сећа. Тога дана је полиција дошла код ње у салон, негде између 12,00 и 15,00 часова и у том тренутку је њен зет био у кући и радио. Због тога је дошла кући и од њихове куће су ћерка, зет и она отишли у полицију. Нису били заједно док су били у полицији, она је изашла у 01,00 после поноћи, а испред улаза је затекла зета, док је ћерка остала и дуже, све до јутра. Потврдила је да је у полицији била на полиграфу и да су јој узимали брис за ДНК. Одговорила је да њена ћерка [REDACTED] више нема проблема са дрогом, а и син [REDACTED] је такође фризер и раде у истом салону са њом. Зет [REDACTED] је механичар и не бави се фризерским послом. [REDACTED] полиција није тражила, он живи на Карабурми, старији је од [REDACTED] 1969.годиште.

[REDACTED] је као сведок навео да је окривљену Тању упознао преко супруге [REDACTED] тако што је она дошла код њих кући први пут, негде крајем августа 2015.године и била је са бебом. Након, око пет дана, Тања је поново дошла код њих кући, сведок мисли да је била без бебе. Сведок је описао да је у међувремену рекао супруги да му се Тања не допада, а и Тања је коментарисала да је она дошла код [REDACTED] а не код њега, те се сведок повукао, а њему се на први поглед није допало Тањино арогантно понашање. После овога је углавном виђао паркиран Тањин ауто, "Фиат 500" плаве боје испред њихове куће, три до четири пута, али више са њом није имао никакав контакт. Дана 30. септембра 2015.године, око 16,00 часова полицајци су дошли код њих кући и то по [REDACTED] прегледали су целу кућу и рекли да [REDACTED] мора да пође са њима. Полиција је опет дошла око 20,00 часова и рекла и [REDACTED] да пође са њима као и његовој ташти. У полицији је био на полиграфу, дао је изјаву, а пре него што су их пустили да иду кући, полицајци су питали да ли уопште зна због чега је код њих у станици те је он рекао да претпоставља да је нешто везано за бебу јер је чуо цео тај дан да они ту бебу траже. Један од инспектора му је рекао да је беба пронађена мртва. Није му познато где Тања живи у Београду, нити где се та зграда налази.

Сведок [REDACTED] је на главном претресу изјавио да о свему овоме није знао

ништа док није дошао у полицију, а после је нешто читао у новинама, нешто и из кућне приче. На питања је одговорио да у то време није знао где Тања живи, а не зна ни сада, осим онога што је видео у новинама. По занимању је аутомеханичар, ванбрачно је са [REDACTED] десет година и имају двоје деце, једно од 9 година, а млађе је рођено 17.06.2013.године. Остао је при свом ранијем опису како је Тању упознао и како је о Тањи са супругом разговарао и додао је да зна да су се њих две упознале у "Драјзеровој" те да он не воли да јој у кућу долази неко ко је из те приче. Ово не каже због тога што је нешто посебно приметио у Тањином понашању када су се упознали. Једноставно, појавила се нека особа коју није видео за протеклих десет година и у таквој ситуацији мало више обраћа пажњу. Иначе, када су се упознали међу њима је била лепа прича, контакт, Тања је говорила о свом садашњем браку, али када је почела да прича о старом браку и бившем мужу, тај начин и оно што је испричала њему се није допало, мислио је да то није за причу пред њима. Да су њих две упознале у "Драјзеровој", [REDACTED] му је испричала после тога дана када су били у полицији.

Овом претресу, дана 13.01.2017.године присуствовала је и сведокиња, мајка оптужене.

На предлог браниоца окривљене као сведок је, на главном претресу, испитан и [REDACTED] дана 13.04.2017.године упознат са чл. 94 и 95 ст. 2 ЗКП којом приликом је изјавио да оптужену познаје, два пута ју је видео у дворишту код његове сестре, једном када је ишла на Аду и када је он водио своју ћерку, пошла је и она са старијом ћерком, не са бебом, тамо на Ади су се њих две кратко задржале, нису имале пешкире и купаће костиме и нешто су биле уплакане, па су отишле после сат времена и још једном ју је видео када је требало да врати његовој сестри [REDACTED] неке ствари, па му је у [REDACTED] бацила кесу са терасе стана, не зна да ли је њен, са трећег или четвртог спрата те ствари. Зна да је оптужена разне ствари причала о њему и његовој породици и да их је обрукала, али и поред тога нема ништа ружно о њој да каже. На питање оптужене изјавио је да њену старију ћерку није видео у стану у [REDACTED] тврди да тамо није ни улазио. Приликом опсежног суочења са оптуженом остао је при свом исказу, осим што је додао да јесте једном оптужену шишао у салону, што је заборавио да каже.

Извештај Одељења за ОКТ-УКП-ПУБ бр.Кт.100-2563/15 о увиђају извршеном 30.09.2015.године од 18,30 до 23,00 часа, а у [REDACTED] о форензичком прегледу лица места број Кт.100-2563/2015 од 01.10.2015.године садржи податке о 12 трагова који су пронађени на месту догађаја, а посебно под бр.2 једна свеска затечена на столу дневне собе, отворена, са исписаним текстуалним порукама, под бр.5 кухињски нож са црном дршком затечен на ободу каде у купатилу, која је напуњена водом и замућена црвенкастом бојом и у тој води је пронађена једна игла за шприц и један ПВЦ поклопац игле. Као трагови 7, 8, 9 и 10 обележени су трагови црвене боје налик на крв на јастуку у малој соби, на чаршафу кревета у истој соби, на чаршафу брачног лежаја на јастуку на том кревету као и траг у виду брисотине на ивици комоде у спаваћој соби. Траг бр.6 је један баде мантил умрљан црвеном бојом налик на крв затечен на поду ходника. Тело покојне бебе умотано у једну бенкицу беле боје, пешкир беле боје са тегет апликацијом те једну ПВЦ прозирну кесу, једну белу ПВЦ кесицу са натписом "Тефал" и једну кесу од великог паковања пелена "Pufies" је обележено као траг бр.11, а под бр.12 обележен је садржај канте за отпатке на поду кухиње са опушцима, једним ПВЦ шприцем без садржаја, три картонске кутије "Лексилијума" и девет ПВЦ празних табли од лекова.

Такође, под бр.уписника Д.7290/2015 као доказ достављена је и фотодокументација од 36 фотографија уз коју се налази и скица стана са учртаним местима на којих је нађено наведених 12 трагова приликом форензичког прегледа, док су од посебног

значаја фотографије бр.8 и 9 на којима се види руком исписана порука у нотесу [REDACTED] она је психопата, све крива, [REDACTED] је прво дете...и то полако сваки дан” “она је за све крива...” [REDACTED] чувајте је молим вас”. На фотографијама 15 и 16 посебно се види траг бр.5-затечени нож на ивици каде као и игла у кади са замућеном водом, на фотографији бр.19 баде мантил са траговима, на фотографији бр.22 и 27 јастуци, на фотографији 23 и 26 на кревету, трагови који подсећају на крв и траг те врсте на комоди, на фотографији 29, како су описани у извештају о форензички прегледу, док је леш бебе на фотографијама 31, 32 и 33, а на фотографијама од 34 до 36 садржај канте за ђубре са описаним трагом обележеним са бројем 12.

Надлежно, Више јавно тужилаштво у Београду, и то заменик Небојша Живковић изишао је на увиђај дана 01.10.2015.године, о чему је сачинио и записник Кт. бр.346/15 према коме је увиђај започет у 19,50 а довршен око 22,00 часа, дана 30.09.2015.године, пошто је обавештен од старне ПС Врачар да је на тераси стана у [REDACTED], пронађен леш детета [REDACTED] старе осам месеци, који се тамо налазио неколико дана. У записнику је констатовано и да је у дневној соби стана, на столу свеска на којој је осумњичена оставила неку поруку, као и горњи део женске тренерке који је био крвав. У спаваћој соби видела се крвава постељина, а кроз отворена врата која воде на терасу осећао се тежак мирис. У две најлон кесе био је леш детета дугачак око 80 cm. Када у купатилу је била напуњена водом и тамном течношћу налик на крв, а на површини је плутао шприц. У корпи за отпатке која се налазила у кујни пронађено је четири до пет празних кутија лека за смирење “Лекселијум”, један шприц и више опушача цигарета две различите марке. На поду стана се налазило неколико капи крви као и на путничком возилу сиве боје које је било паркирано испред улаза у зграду. У записнику о увиђају су наведене и наредбе које је дежурни тужилац издао службеним лицима као и податак да је осумњичена већ била хоспитализована, због покушаја самоубиства, да је пререзала вене и попила већу количину лекова за смирење, по речима полицајаца. Поступајући заменик јавног тужиоца је посебно наредио да се узме букални брис од осумњичене Тање Машу, као и од њене мајке и сестре и другарице [REDACTED] њеног мужа [REDACTED] и њене мајке [REDACTED] јер је исте помињала осумњичена, да се њено дете код [REDACTED] налази на чувању.

Истог дана Одељење за ОКТ-УКП-ПУБ извршило је и форензички преглед аутомобила “Фиат 500 л” затеченог у [REDACTED] 9 и овај извештај носи број Кт.100-2572/2015 а увиђај је обављен 01. октобра 2015.године од 14,50 до 16,45 часова и према истом уочава се оштећење предњег левог точка у виду исеченог пнеуматика, а пронађени су трагови црвене боје налик на крв и то обележени бројевима од 1 до 6, траг са бр.1 затечен на предњим левим вратима возила у висини ручице браве те такав траг на задњим левим вратима возила у висини ручице браве, те на задњим десним вратима у делу испод ручице браве, на задњим десним вратима у делу изнад ручице браве, на предњим десним вратима у делу испод ручице браве, а као траг бр.6 истоврсни траг затечен на хауби возила у делу до предњег десног крила.

Одељење за ОКТ-УКП-ПУБ је извршило и форензички преглед возила “Фиат 500 Л” наведене регистрације и то 02.10.2015.године под бр.Кт.100-2584/2015 и у извештају је описано шта је затечено, како у стану, тако и у овом возилу.

Посебним извештајем Кт.100-2571/2015 од 01.10.2015.године констатовано је да су једна пелена, једна бенкица беле боје и један плаво-бели стољњак, те један бели пешкир и црвена бројаница и две ПВЦ кесе преузете у просторијама Института за судску медицину од [REDACTED] што је достављено Одељењу криминалистичке технике.

Наведене доказе који су сачињени од стране овлашћених службених лица-полициских службеника, суд је у потпуности прихватио као сачињене у складу са законом, у уобичајеној прописаној форми, у границама њихових овлашћења, као међусобно и са другим доказима сагласни, а које стране у поступку нису ничим оспоравале, нити доводиле у сумњу њихову садржину.

Према службеној белешци Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата УКП-ПУБ бр. Д.7290/15 од 01.10.2015.године др Павлекић, обдуцент Института за судску медицину у Београду навела је да по телу бебе нема повреда нити прелома костију, по изгледу тела бебе иста је лепо гајена-негована, ухрањена, није запуштена. На врату нема јасних повреда које би указале на гушење, наступиле су трулежне промене па није могуће детаљно се изјаснити. Беба у желуцу нема ништа од садржаја хране, што указује да је храну сварила, да је свеже нахрањена па тек онда преминула. Не може се рећи ни да ли се беба смрзла, нити да ли је угушена кесом.

Над лешом пронађене бебе спроведена је обдукција, према записнику С.893/15 на ИСМ "Милован Миловановић" МФ Универзитета у Београду. Обдукцијом је добијен закључак да је леш био у стању одмаклих трулежних промена, тако да се на основу обдукционог налаза и хемијско-токсиколошке анализе узрок смрти са сигурношћу не може установити, али резултати хемијско-токсиколошке анализе указују на тровање метадонем. Извештај о оваквој анализи је посебно приложен, под истим бројем, датумом од 29.10.2015.године а над узорцима унутрашњих органа и крви покојне [REDACTED] узетих у току обдукције рађене 01.10.2015.године. Резултати ове анализе, добијени методом гасне хроматографије са ad spase техником су да је у крви детектовано 8,03 ммол/л (0,37 промила етил алкохола), а методом гасне хроматографије са масеном и тандем масеном спектрометријом и течне хроматографије са тандем масеном спектрометријом у анализираним узорцима идентификоване присуство метадона и његових метаболита у јетри: метадона 3,54 микро грама/ г, ЕДДП и ЕМДП, у бубрегу метадона 1,61 микро грама/г, а ЕДДП и ЕМДП у траговима и у мозгу метадон 1,41 микро грама/г а ЕДДП и ЕМДП у траговима, при чему су ЕДДП и ЕМДП метаболити метадона. Методом гасне хроматографије са масеном спектрометријом и течне хроматографије са тандем масеном спектрометријом у анализираним узорцима није детектовано присуство дрога и лекова са листе у прилогу.

Спроведено медицинско вештачење у комисијском саставу: специјалиста судске медицине проф. др Бранимир Александрић и специјалиста токсиколошке хемије дипл. фарм. Анђелка Спасић дана 15.01.2016.године дали су свој налаз и мишљење а на основу података из списка, тј. извештаја полиције, узетих изјава и медицинске документације за Тању Машу и за бебу [REDACTED]. На основу донетих закључака вештачи су дали мишљење да су обдукцијом тела покојне бебе установљене одмакле трулежне промене, на основу чијих карактеристика као и начина у чему је леш бебе био увијен када је пронађен и времена када се све догодило (крај септембра 2015.године) може се закључити да је њена смрт наступила на око три до четири дана пре проналаска леша. На основу резултата добијених хемијско-токсиколошком анализом органа покојне бебе, уз податак да се мање од 1% метадона излучује путем млека дојиље а узимајући у обзир и метаболизам метадона и податке из стручне литературе о концентрацији метадона у органима смртно отрованих особа овим леком, са сигурношћу се закључује да је смрт бебе насилна и да је наступила услед акутног тровања метадонем. Наиме, пронађене концентрације метадона у поменутих органима бебе су толико велике да неминовно доводе до смрти сваке особе а поготову осмомесечне бебе, јер су бебе природно много осетљивије на све токсичне агенсе од било којих старијих а здравих особа. Пошто се путем лека дојиље излучује мање од 1% метадона који је дојиља унела у свој организам то се апсолутно

искључује да је беба [REDACTED] попила метадон евентуалним дојењем, јер би у противном дојиља морала да попије огромну количину метадона након чега дојиља не би сигурно преживела. Другим речима, са сигурношћу се закључује да је метадон беби дат директно кроз млеко или воду појењем из флашице, укапањем метадона на коцку шећера коју је беба потом сисала или пак директним сипањем метадона у уста бебе. С обзиром да су поред метадона у мозгу и бубрезима пронађени његови метаболити само у траговима, то се закључује да је беби метадон дат једнократно и то у великој-смртној дози, тако да је до губитка свести и коме дошло веома брзо због депресије дисања, а смрт је наступила за неколико сати, што се не може прецизирати. При томе је дата велика-токсична количина метадона при чему је немогуће математички израчунати колико је тачно метадона дато јер за то не постоји математичка формула.

На главном претресу дана 29.09.2017.године судски вештаци Анђелка Спасић и др Бранимир Александрић остали су у свему при свом писменом налазу и мишљењу при чему је на посебна питања др Александрић изјавио да се након рођења бебе воде на редовне контролне прегледе код педијатра. Свакако да се при сваком таквом прегледу учини прво клинички преглед па тек ако се тим клиничким прегледом установе неки неуобичајени знаци, поремећаји, онда се тражи додатно испитивање бебе. У конкретном случају беба је била на систематском прегледу неколико дана пре доласка у Београд и констатовано је да су све функције у границама нормале, дакле нису примећени никакви поремећаји у развоју детета. Са друге стране, како је и написано у вештачењу, метадон се даје као терапија код зависника од хероина и у току трудноће, али и после порођаја и то се даје у одређеним терапијским дозама, а само један проценат метадона се излучује из организма мајке преко млека, дакле један стоти део од терапијске дозе. Тај стоти део не изазива никакав поремећај код бебе, па ако се не примете неки знаци у смислу поремећаја нормалних активности бебе у току њеног развоја, нема ни потребе да се беба посебно испитује. У тачки 3 свог мишљења дали су аргументе на основу којих тврде да је метадон беби дат у једнократној дози и то у великој-смртној дози, до таквог закључка су дошли, са једне стране на основу велике-огромне количине метадона у органима, а са друге стране његови метаболити само у траговима. Објаснио је да ако се метадон даје у већим перманентним дозама, онда разлика између количине метадона у органима и количине његових метаболита у органима не би била оволико велика, као што у конкретном случају постоје огромне количине метадона у органима, а његови метаболити само у траговима. На питање браниоца колика је доза метадона потребна да би наступила смрт детета у том узрасту, вештак је поновио да нема математичке формуле да се израчуна колико је метадона дато беби, међутим има математички егзактан податак колико је метадона нађено у органима, и уз податке из светске стручне литературе о концентрацијама метадона које су пронађене код смртно отрованих особа овим лском већ је писмено дат закључак, упоређивањем нађених вредности код бебе и вредности метадона у органима и из међународне стручне литературе, да се ради о смртној дози. Време смрти се одређује на основу развоја лешних особина и лешних промена, затим на основу температурних услова који су владали у средини у којима је леш пронађен, али и на основу ствари које је леш имао на себи или око себе. Дакле, у процени времена смрти нисмо у обзир узели само да је леш бебе био "увијен", како је беба пронађена, са чиме на себи и око себе, што је наведено, односно да је беба била обучена у пелене и бенкицу, потом увијена у пешкир, столњак и на крају у три пластичне кесе. Што је више одеће на телу, а поготову кад су у питању најлонске кесе у којима се ваздух "потпари", то поспешује, односно убрзава процес труљења. Давање било ког лека у огромним-смртоносним дозама је итекако подобно средство да се неке живот уништи, односно да се неко отрује. Те количине су апсолутно смртоносне, а не само здравље да наруше. Уништавање нечијег живота јесте и угрожавање телесног интегритета. Свако давање било ког лека другој особи, а не самом себи, а без воље те друге особе представља насиље. Узимајући животну доб бебе (осам месеци) апсолутно се искључује могућност да је

беба задесно сама попила метадон из неке флашице, чаше, кашичице или на било који други начин. У вези са примедбама оптужене да је дете већ рођено са метадонском кризом и да није тачно да је било на контроли пар дана пре доласка у Београд, већ да је са дететом била у мају у ДЗ "Врачар" због варичела, а у септембру пренели картон са Врачара у Свилајнац и том приликом није било прегледа, вештак је изјавио да веродостојност такве изјаве окривљене оставља суду на оцену, а навео је и цитирао извештај ДЗ у Свилајнцу бр.2021 од 16.10.2015.године према коме је [REDACTED] била у служби за здравствену заштиту деце у Свилајнцу дана 16.09.2015.године и на дан прегледа дете је било здраво, а налаз по системима у физиолошким границама за узраст. Уз адекватан савет о исхрани датета дата је и трећа доза Pentaxim вакцине. По томе је очигледно да је дете било на прегледу код лекара неколико дана пре доласка у Београд. Pentaxim вакцина је тровалентна вакцина, даје се против дечијих богиња итд, и редовно се даје сваком детету и нема везе са метадонском кризом. Токсиколог Анђелка Спасић је у вези са одговорима које је др Александрић претходно дао на питања, а посебно везано за метадон била сагласна, тако да није било посебних питања за њу.

Према отпусном писму Клинике за ургентну и клиничку токсикологију Центра за контролу тровања ВМА у Београду Тања Машу је примљена 30.09.2015.године, у 11,30 часова је премештена из психијатријске у токсиколошку амбуланту. Дала је податак да је синоћ око 21,00 час после свађе и туче са пријатељицом, која јој је четири дана пре тога узела осмомесечно дете, заспала. У 14,30 часова због акутне интоксикације леком и злоупотребе ПАС примљена је у Клинику за ургентну и клиничку токсикологију. Токсиколошко-хемијским анализама крви доказано је присуство метадона од 0,02 мг/л, бромазепама од 6,26 мг/л, ЗОН бромазепама позитиван, ниансерин 0,004 мг/л, метаболит ниансерина позитиван, циталопрам у трагу, дезметил диазепам 0,06 мг/л, у урину (методом тест траке) позитивни опијати морфинске структуре и метадон а потврдом техником у урину је доказано присуство морфина, кодеина, моноацетил морфина, метадона, ЕДДП, циталопрама, метаболита циталопрама, бромазепама и његовим метаболита итд. Закључак је на основу клиничке слике, анамнестичких података и учињених испитивања да се радило о акутној интоксикацији леком из групе бензодиазепина и злоупотребе херонна у склопу највероватније политоксикоманије. Тровање се манифестовало поремећајем свести нивоа сомноленције и нестабилношћу при ходу. Отпушта се стабилних виталних параметара и упућује у НГБ "Др Лаза Лазаревић" ради наставка психијатријске опсервације а контрола хирурга пластичара по потреби. У дијагнози се наводи *tentamen suicidi rec. и v. Scissum mani sin.*

Клиника за психијатријске болести "Др Лаза Лазаревић" дала је отпусну листу са епикризом за време лечења од 01. до 02.10.2015.године за окривљену као пацијента о којој је упут најављивао за Ф 11 а завршна дијагноза Ф 19.2. Третирана је психофармакотерапијски, терапијом метадоном, отпуштена у пратњи полиције и актуелно се дистанцира од суицидалних идеја и намера.

Током истражног поступка Специјална болница за болести зависности у Београду, у улици Т. Драјзера 44, доставила је извештај дана 26.10.2015.године са потписом специјалног педагога, в.д. директора и ординирајућег психијатра [REDACTED] [REDACTED] према коме је окривљена Тања се први пут јавила ради лечења тој установи 20.02.2012.године због зависности од хероина и надаље се описују периоди у којима је такође лечена, посебно године 2015., са последњом контролом дана 17. септембра.

Стални судски вештак др Бранко Мандић, психијатар, заједно са специјалистом клиничке психологије Аном Најман дао је свој налаз и мишљење дана 09.02.2016.године и закључком да је Тања Машу особа са пасивно-агресивним поремећајем личности чије су интелектуалне способности у границама изнад

просека. У време извршења кривичног дела које јој се ставља на терет испитаница се налазила у фази политоксикоманске зависности, у стању омамљености услед истовремене злоупотребе психоактивне супстанце хероин и прекомерне употребе лекова (метадон, анксиолитици, антидепресиви), као и у фази умерене депресивне епизоде. Њене способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су битно смањене. С обзиром на озбиљну опасност да понови иста или слична кривична дела вештаци предлажу да јој се изрекне мера безбедности обавезног лечења наркомана у одговарајућој здравственој установи.

На главном претресу др Бранко Мандић је при писменом налазу и мишљењу остао осим предлога за изрицање мере безбедности обавезног лечења наркомана јер имајући у виду дужину боравка у притвору, односно време принудне апстиненције у којој се налази испитаница, мишљења је да више нема индикације за предлагање ове мере безбедности јер ни само лечење не би трајало дуже. Посебно на питања браниоца навео је да је што се тиче процене урачуњливости она сачињена на основу увида у комплетни судски спис и тада доступној медицинској документацији, као и на основу психолошког испитивања и психијатријског прегледа. Имали су у виду врсту кривичног дела које се испитанику ставља на терет, али то није фактор који утиче на вештака приликом процене урачуњливости, јер се иста увек цени у односу на неко, било које кривично дело. Што се тиче трајања елемената који су утицали на процену урачуњливости, он је имао у виду временски период за који се наводи да је извршено ово кривично дело, па се процена урачуњливости односи управо на тај период. Урачуњливост не постоји пре извршења кривичног дела, дакле за период овде од 18.09. до 01. октобра, а они нису посматрали урачуњливост ван времена кривичног дела, те у том смислу нема урачуњливости ван кривичног дела. Дакле, ако се некое не ставља на терет неко кривично дело онда се он и не сматра битно смањено урачуњливим. Што се тиче питања које компоненте урачуњливости су биле битно смањене, у налазу стоји да су обе компоненте урачуњливости биле битно смањене и из којих разлога. На питање председника већа др Мандић навео је да се упознао у међувремену и са одбраном коју је је оптужена дала на претресу дана 11.10.2016.године, којом приликом по његовом виђењу она није навела ништа ново или другачије што би утицало на његове закључке из фебруара те године, а такође се упознао и са њеним поднеском од 23. априла 2017.године у вези њеног здравственог стања и у том допису нема ништа што је од значаја за њега као психијатра, тако да не води неким његовим другачијим закључцима.

Психолог Ана Најман, такође остајући при свом делу налаза и мишљења, посебно је навела, на питања и разјаснила да у конкретном случају, као и иначе, пасивно агресивна карактеристика личности има обележја која се односе на агресивност коју испитаник може да испољава према себи, али и према другима, то може да буде вид самоповређивања, агресивног испољавања, злоупотребе психоактивних супстанци, то су све видови једног пасивно агресивног односа према самом себи. Међутим, у њеном налазу поред осталих примењених психолошких тестова, нашла је да њена, тј. оптужене, структура личности са одликама емоционално нестабилне, импулсивне, са слабије усвојеним границама и правилима, због чега је испитаница током свог животног доба имала често интерперсоналне конфликти и неразумевања од стране других и у складу са тим и реаговала. Њено мишљење је независно од онога што се оптуженој ставља на терет, тј. чињенице да ли је или није тако нешто урадила, јер се вештачење односи на структуру њене личности и то управо у време када се вештачење врши и структуру личности одликује сталност при чему су могуће мање промене услед наркоманије, алкохола, стресова и томе слично, али уопште узев, структуре и карактеристике личности су сталне. У овом тренутку су такође могуће мање промене, с обзиром да је оптужена у пеналним условима. О таквој врсти промена нема сазнање јер није имала код овог вештачења никаквог контакта нити увида у оптужену. Било је више таквих случајева у којима је вештачила, можда десет,

можда и више, али се не може по њеном знању извући нека заједничка карактеристика оптужених особа у смислу типологије личности. Разумела је да се питање односи на случајеве када је мајка починилац према сопственом детету. На примедбе оптужене да она себе не препознаје у психолошком вештачењу, сигурно због тога што је вештачена у стресним условима у затвору и пошто су медији доносили све о томе, вештак Ана Најман изјавила је да се вештачења иначе често врше у таквим условима, а овом приликом психолошка експлорација није била ометена, тестови су спроведени онако како се очекује, да је било неког одступања у томе вештак би то свакако приметила, а ако би приметила да испитаник није у стању да сарађује, односно да уради тестове, у том случају се тестирање прекида и оставља се неки временски период да би се поновило или наставило, а то се свакако у вештачењу констатује.

Међу предложеним изведеним доказима који су изведени читањем на претресу је и документација достављена од Центра за социјални рад Свилајнац према којој је на случају брачних односа и сукоба између оптужене и њеног супруга интензивно рађено од 01.09.2015.године све до 30.09.2015.године са више контаката и савстодавних разговора и кућних посета, да је сачињен и план услуга од стране стручног тима, од Дома здравља "Свилајнац" тражено хитно одвођење на лечење Тање Машу на Одељење психијатрије Опште болнице Ћуприја и да је постојао и контакт са Полицијском станицом Свилајнац и обрнуто по пријавама супруга оптужене Дежурној служби ПС. Такође, достављен је и опширан извештај Полицијске станице Свилајнац од 12.10.2015.године о њиховом поступању дана 01., 02. и 04.09.2015.године и обавештавања Основног јавног тужилаштва у Деспотовцу и ЦСР Свилајнац тим поводима, као и захев за покретање прекршајног поступка против обоје супружника због прекршаја из члана 6 став 3 Закона о јавном реду и миру – учествовања у тучи (међусобној) извршеног 02.09.2015.године. Према обавештењу од стране Дома здравља "Свилајнац" од 19.10.2015.године у вези са захтевом ЦСР Свилајнац који се односио на Тању Машу и извештају Службе хитне медицинске помоћи није било индикација за принудну хоспитализацију што је установљено током кућних посета, а постоји и податак да је дете [REDACTED] доведена на систематски преглед у Службу за здравствену заштиту деце дана 16.09.2015.године када је примила редовну вакцину, а доведена у пратњи оба родитеља.

Према вештачењу Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду примљеног 18.11.2015.године форензички генетичар проф. др Оливер Стојковић је нашао да узорак из тела НН мртве бебе пронађене на тераси наведеног стана, замотана у бели пешкир и бели покривач, око којих се налазила провидна најлон кеса и још две ПВЦ кесе навучене на тело са горње и доње стране потиче од [REDACTED], од мајке Тање.

По наредби ВЈГ у Београду од 02.10.2015.године Центар за хуману молекуларну генетику Биолошког факултета Универзитета у Београду извршио је вештачење путем ДНК анализе окончао 04.03.2016.године и са закључком да се у траговима са отвора ручки ПВЦ кесе, спољашне и унутрашње стране једне и друге ручке те са површине кесе са два места код означених слова "ореп here jumbo pack", као и са површине уз ручку у региону бар кода и са унутрашње површине, укупно 10 трагова, а са ПВЦ кесе од пелена "Puffies", као и са кесе са црвеном ознаком "Tefal" и то са ручке ове ПВЦ кесе и површине кесе уз ручку-два узорка уочава већински допринос исте женске особе, односно Тање Машу. Алели исте женске особе уочавају се и у осталих шест трагова од којих је један са површине кесе "Puffies", а три са површине кесе уз ручку са леве и десне половине полуобима ПВЦ кесе "Тефал", што упућује на допринос исте особе и тим траговима, а у којима се уочава и нешто интензивнији допринос и другог или других лица. Након тога дана 07.03.2016.године исти Центар дао је свој налаз и мишљење да није уочен допринос [REDACTED], [REDACTED]

██████████, ██████████, ██████████ и ██████████ у траговима који су били предмет напред наведеног вештачења Биолошког факултета у протоколу К-8161. Иста комисија дала је и свој налаз и мишљење, овог пута под бројем протокола К-8170/15, такође од 07.03.2016.године према ██████████ се не уочава као доприносилац трагова који су били предмет вештачења у протоколу К-8161 Биолошког факултета.

По наредби суда на главном претресу дана 19.05.2017. године, прецизираној на тражење и по предлогу вештака, исти Центар извршио је и допуну вештачења, под својим бројем протокола К-9010/17 достављен суду 11.07.2017.године, а ради анализе биолошких трагова на две ПВЦ кесе такође пронађене приликом увиђаја, видљиве на фотографијама бр.31, 32 и 33, а преузете од стране Института за судску медицину, а које нису биле предмет напред наведених вештачења. Закључак вештака је да је окривљена Тања Машу оставилац трага са око 10 цм од доњег руба провидне ПВЦ кесе као и да је већински доприносилац трага са око 10 цм од горњег руба исте кесе, а и са ручке друге кесе, са апликацијама цветова црвено-зелене боје те са спољашне површине те кесе са око 8 цм од отвора кесе, са обе стране и са места од око 10 цм од доњег руба друге кесе, провидне ПВЦ кесе (број 7). Допринос окривљене Тање Машу може се сугерисати и за два трага са прве кесе, са апликацијама цветова, као и још четири трага са друге, провидне ПВЦ кесе, док је дете ██████████ оставилац једног трага (број 8). Није уочен допринос ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ и ██████████ у наведеним траговима.

На главном претресу испред ове вишечлане комисије др Душан Кецакевић је додао да је практично у већини ових, ако не у свим узорцима, су уочени трагови Тање Машу уз присуство трагова који указују на порекло оштећеног детета Тање, где у једном случају је чак дете практично оставилац трага. У наведеним профилима се понегде могу уочити варијанте које би се могле окарактеристати као вишак, али генерално количина ДНК материјала, тог екстра ДНК материјала је изразито мала и не оставља простора за евентуална разматрања неког новог доприносиоца. Међу неспорним ДНК узорцима нису имали узорак лица ██████████ те не може говорити о евентуално његовом доприносу, при чему треба имати у виду ово што је рекао, а то је да већина трагова води од оштећене особе и Тање Машу. Евентуално у првом вештачењу има нешто више трагова, али не значајно.

Наведена вештачења суд је прихватио као стручна и објективна, дата у свему у складу са правилима науке и струке, на које ниједна од странака није имала примедби.

Суд је у смислу члана 16 став 2 и 3 ЗКП оценио све изведене доказе непристрасно, са једнаком пажњом утврђујући чињенице које терете или иду у корист окривљеној, по слободном сулијском уверењу, а према члану 419 став 2 ЗКП савесно оценио сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима ради извођења закључка о извесности постојања или непостојања одређених чињеница.

Тужилаштво је по оцени суда несумњиво у смислу чл.2 ст. 1 тачка 20 ЗКП доказало да је оптужена извршилац овог кривичног дела, да је она лишила живота бебу ██████████ своје осмомесечно дете.

Неспорно да је оптужена, како је то описано у диспозитиву оптужнице, била временском периоду од 25.09.2015.године до 30.09.2015.године у Београду, и да је у стану живела у том периоду сама са бебом, без других чланова породице, а да је њена мајка морала да по повратку у Београд 01.10.2015.године око 10,00 часова уз помоћ бравара насилно отвори браву улазних врата, а у стану је тада затекла, на кревету у спаваћој соби оптужену Тању без трагова свести и са наведеним повредама

на рукама о чему је обавестила хитну помоћ и полицију, која је доласком на наведену адресу у вечерњим часовима прегледом стана на тераси пронашла бебу [REDACTED] која није давала знаке живота, а нађена је тако што је била обучена у пелене и бенкицу, увијена у пешкир и столњак, те је тако обучена и увијена била стављена у три пластичне кесе и остављена на тераси са одмаклим трулежним променама и да је узрок смрти, пошто је хемијско-токсиколошком анализом у органима покојне бебе [REDACTED] установљено присуство метадона и његових метаболита у унутрашњим органима и то у јетри, бубрезима и мозгу у количини која је била смртоносна, било акутно тровање метадоном од једнократно велике количине метадона услед чега је код бебе [REDACTED] наступила смрт.

Спорно је било да ли је управо оптужена била та особа која је једнократно дала беби да попије велику и смртоносну количину метадона.

За закључак суда да је управо оптужена учинилац овог кривичног дела од значаја је било оно што је такође неспорно, јер је тако наводила и сама оптужена и њен супруг, мајка, сестра, сведокиње [REDACTED] [REDACTED] и о чему постоји документација из Свилајнца од Центра за социјални рад, Дома здравља и полицијске станице о њиховом поступању, да је била незадовољна својим другим браком и породицом, те да је, што ни она не спори, као наркоман запала у дубоку кризу пред критични период, да јој је прописана метадонска терапија по ком основу је уз себе имала метадон, и на рецепт набављен, а оставши сама у кући са дететом, да је имала покушај самоубиства (не само један, судећи према њеним записима у свесци, напред наведеним) након чега је затечена у стану који је био закључан изнутра, а нарочито оно што је сама написала је у своју свеску, неку врсту дневника и што јој је на главном претресу предочавано а што се другачије не може тумачити него као опроштајне поруке од најближих пре самоубиства, али које обухватају и бебу ("извини [REDACTED] што те остављам ја само физички нећу да будем ту, али је мама увек са тобом. Твоја [REDACTED] и ја те чувамо одозго и гледамо... Али не могу више не могу..."), (... "Чувајте ми [REDACTED] а [REDACTED] сам морала да поведем са собом") уз чињеницу да је само њен ДНК на одећи и опреми бебе као и на кесама у којима је било беживотно тело пронађен од свих лица од којих су узорци узимани ради анализе.

Од значаја је било и наведено вештачење психолога и психијатра чија мишљења, поготову психолога о структури личности оптужене управо на овакав закључак наводе, односно не искључују га.

Исказе сведока који се односе на ове неспорне чињенице као и документе суд је из тог разлога прихватио као уверљиве и међусобно сагласне.

Правном анализом утврђеног чињеничног стања суд је утврдио да је оптужена извршила кривично дело тешког убиства из члана 114 тачка 9 КЗ у време, на месту и на начин како јој је то стављено на терет и наведено у изреци ове пресуде, тј. да су се у њеним радњама остварили сви објективни и субјективни елементи овог кривичног дела.

Наведено кривично дело окривљена је извршила у стању урачунљивости, битно смањене, али са директним умишљајем, према природи извршених радњи којима је своје дете лишила живота и својим личним својствима, свесна својих радњи чије је извршење хтела и чија јој је законска забрањеност била позната и на коју свест и вољу битно смањена урачунљивост није утицала, тако да ју је суд огласио кривом за исто будући да није било околности које би њену кривицу искључивале. Суд посебно наглашава да је конкретно искључена свака могућност постојања евентуалног умишљаја, с обзиром на утврђену велику количину метадона која је морала бити дата беби у смртоносној дози, а са оваквим дејством такве количине метадона оптужена је

као дугогодишњи зависник од опојних дрога несумњиво била упозната. Притом је суд имао у виду и прихватио вештачења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман, која су прихваћена као неоспорена, са мишљењем да се у време извршења кривичног дела које јој се ставља на терет оптужена налазила у фази политоксикоманске зависности, у стању омамљености услед истовремене злоупотребе психоактивне супстанце хероин и прекомерне употребе лекова (метадон, анксиолитици, антидепресиви), као и у фази умерене депресивне епизоде, тако да су њене способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле битно смањене.

Одбрану окривљене да није она лишила живота своју бебу суд није прихватио, оцењујући да је нелогична, оповргнута бројним изведеним доказима и очигледно срачуната на избегавање сопствене кривице, а да је у исту сврху смишљено и њено оптуживање породице [REDACTED] за отмицу и смрт њеног детета.

У оправданост њеног незадовољства у браку и са породицом суд није улазио, налазећи да је то небитно за овај кривични поступак.

Суд је ценио и наводе одбране оптужене и аргументе њеног браниоца дате у завршној речи који закључак суда нису довели у сумњу, нити водили другачијем закључку. Што се тиче навода сведокиње [REDACTED], мајке оптужене да је чула туђи глас на телефону у њеном стану дана 29. септембра, што би требало да значи да је неко други осим оптужене у том тренутку био у стану, а када је беба већ била мртва и да са оптужене отклони сумњу, чињеница је да је ова сведокиња претходно описала глас који наводи да је чула а присуствовала је сведочењу [REDACTED] на нарелном претресу и није реаговала на њен глас, као ни на гласове [REDACTED] К. [REDACTED] ни остало двоје из те фамилије. Такође је суд имао у виду оштећења на колима оптужене, као и њене констатоване повреде по челу и врату поред [REDACTED] на ручном зглобу, за које је оптужена тврдила да јој је нанела [REDACTED] као и период од неколико сати између одвожења оптужене из стана због хитне медицинске помоћи и проналажења леша бебе од стране полиције у вечерњим часовима, о чему мајка оптужене каже да је полицији увече вероватно она отклањала као и тврдњу оптужене да је кључ од стана могла да има и [REDACTED] за шта је суд оценио да је олако речено, без потпоре ни у једном другом доказу и без уверљивости и логике.

Чињеница је да се [REDACTED] помиње у белешкама оптужене у свесци и да је узела бебу а суд је прихватио и сведочења њене мајке и сестре да је оптужена у болници одмах, критичног дана [REDACTED] поменула и усмено, мајци, а брата [REDACTED] и сестри. У односу на то суд је имао у виду и размењене поруке према листингу на странама 300-306 у списима предмета СМС порука пронађених у мобилном телефону оптужене, између оптужене и сведокиње [REDACTED] које је сведокињи предочио и нашао да не потврђују више од покварених односа између њих две крајем месеца септембра, који су пре тога били добри, поготову што су поруке сведокиње од 30. септембра нелогичне у случају да је она већ усмртила бебу, што је категорички и убедљиво порицала. Сви ови моменти по оцени суда не побијају доказе тужилаштва и не доводе у тзв. разумну сумњу да је оптужена извршилац овог кривичног дела. У том смислу суд је ценио и позивање њене старије ћерке [REDACTED] на право да не сведочи, чему се и њен отац, овде сведок, отворено и унапред противио.

Суд није прихватио став браниоца да се овде ради о кривичном делу насиља у породици из чл. 194. ст. 4 КЗ, са смртном последицом, и поред тога што је судски вештак др Александрић сматрао да свако давање лека другој особи а без пристанка те друге особе представља насиље, нашавши да није остварено биће кривичног дела из става 1 тог члана, основни облик насиља у породици, који подразумева

систематско угрожавање телесног интегритета члана породице, дакле насиље које је само себи сврха каквим се у конкретном случају не може оценити генерално однос оптужене према својој беби, која саму себе описује као добру мајку а постоје и напред наведени докази, пре свега сведочења, која су томе у прилог. Суд такође није прихватио сугестију да је лишавање живота бебе могло да буде почињено у несвесном пехату давањем грешком веће количине метадона на шећер, будући да је овако нешто поменуто на хипотетичко питање браниоца. У склопу своје одбране, а у завршној речи оптужена је поменула да ју је вештак психолог окарактерисала да је пасивно агресивна, склона себи да повреди, међутим у вези са тиме вештак Ана Најман је навела да оптужена може да испољава агресивност према себи, али и према другима, а неуверљиво је објашњење њених записа у свесци да је хтела да оде у Црну Гору а не да у смрт поведе и малу [REDACTED]

С обзиром на све наведено суд је оценио да су аргументи тужилаштва убедљивији од аргумената одбране, у вези са којима се поставља питање на које нису нуђени нити нађени убедљиви одговори - у коју сврху, са којим мотивом би неко усмртио туђу бебу, са којим мотивом, из освете или нечег другог.

Одбијен је предлог браниоца да се допуни ДНК вештачење тако што ће обухватити све трагове са свих осталих пронађених предмета приликом увиђаја који нису обухваћени постојећим вештачењима, нити је прихваћен предлог да допуна вештачења обухвати и накнадно узимање ДНК узорка сведока [REDACTED]. Ово стога што је суд нашао да је, након последње допуне вештачења и испитивања вештака др Кецакевића на главном претресу, извођење такве допуне вештачења сувишно те да би само водило одуговлачењу доказног поступка, с обзиром на резултате постојећег ДНК вештачења гледано у целини, као и да је такав предлог у односу на све предмете наведене у записнику о форензичком прегледу лица места неселективан. Овакву врсту предлога, за ДНК вештачење свих трагова бранилац је у овом предмету први пут ставио јавном тужилаштву поднеском од 22.3.2016. који предлог је одбијен, поновио га је на припремном рочишту. Предлог за ширење овог вештачења на сведока [REDACTED] први пут стављен је након припремног рочишта, на претресу дана 13.4.2017. Како је напред наведено судеће веће је овако уопштен предлог прихватило, а са чим је био сагласан јавни тужилац, само у делу за које је нашло да може бити од значаја и који се односи на пластичне кесе у којима је леш бебе био пронађен и то оне кесе које нису биле обухваћене вештачењима током истраге. Такође, [REDACTED] односно [REDACTED], као такав није био ни поменут пре припремног рочишта ни од стране оптужене током истраге у одбрани а због значаја који је оптужена том приликом, већ код првог испитивања када је била у стању да своју одбрану да, не ради се о детаљу који је могуће заборавити или прескочити. Такође, у записима у свесци оптужене само се [REDACTED] помиње, не и њен брат под било којим именом. Прихвативши током доказног поступка да се и ово лице испита као сведок, при чему је његову адресу сазнао од његове мајке, сведока [REDACTED] и након његовог испитивања суд је нашао да нема оправданог разлога који би се појавили у његовом исказу да се тражи и узме од [REDACTED] неспоран узорак његовог ДНК ради анализе и упоређивања са ДНК на предметима пронађеним приликом увиђаја односно да би још једно проширење обима ДНК вештачења било у потпуној супротности са начелима економичности и ефикасности кривичног поступка. Ово тим пре што су остало троје из његове породице су били већ предмет и преткривичног поступка и наредби судије за припремни поступак о прегледу мобилних телефона, неспорно и полиграфског испитивања, тако да је тужилачка истрага већ посветила дужну пажњу наводима одбране.

Суд је нашао да је неопходно али и довољно у потпуности вештачити пластичне кесе, а не и бенкицу, пелене, ћебенце и др, полазећи од логике да је сасвим природно

да се ДНК мајке налази на бебиној опреми али да се ДНК на ПВЦ кесама може наћи од оног овде познатог лица које је у те кесе ставио већ мртво тело бебе, у конкретном случају само оптужене, све ради економичности, рационалности и ефикасности кривичног поступка.

Суд је такође одбио предлог браниоца да се прочита извештај полицијског службеника ПС Врачар-ОСЛ [REDACTED] од 30.09.2015.године, у коме се наводи и разговор са осумњиченом у Амбуланти токсикологије ВМА после 12 часова тога дана, јер извођење таквог извештаја као доказа није предвиђено по сада важећем ЗКП, а о томе су се већ и сведок [REDACTED] и сведокиња [REDACTED] посредно изјашњавале, што је, како је већ наведено, суд имао у виду.

Суд је током поступка извео и ценио и друге доказе, што овде посебно не наводи, налазећи да нису били од утицаја на чињенично стање ни другачије одлучивање у овој кривично-правној ствари.

Приликом одлучивања о висини казне на коју оптужену треба осудити због извршења кривичног дела суд је имао у виду све околности из члана 54 КЗ које могу бити од утицаја те је нашао да постоје олакшавајуће околности у виду да је оптужена мајка једног малолетног детета и да је поступала у стању битно смањене урачуљивости, имајући при том у виду да је у такво стање довела саму себе, док отежавајућих околности није било. Суд је ценио и да је учињена најтежа повреда законске па и обичајне породичне дужности – бриге мајке о свом детету а такође да је овим оптужена доживела лични губитак. Суд нема разлога да сумња у патњу коју оптужена осећа сада, кад јој се душевно стање стабилизовало и које је током суђења манифестовала, по оцени суда не само због бојазни од казне. Суд је имао у виду при том њено физичко здравствено стање, према обимној документацији у списима, као и чињеницу да је оптужена осуђивана како је наведено у њеним личним подацима и што је утврђено из извештаја из казнене евиденције, ценећи при том да се ради о другој врсти кривичних дела, против имовине, извршеном пре више година, те стога та чињеница овде практично и није била од битног утицаја.

Након свестране оцне напред наведених околности које се односе на оптужену, суд ју је осудио на казну затвора у трајању од 15 година, налазећи прво да конкретно треба применити први распон запрећене казне за овакво, најтеже кривично дело – од 10 до 20 година, а не виши – од 30 до 40 година, како је то предлагао јавни тужилац, јер је оценио да је овај други, виши распон престрог, а да је казна затвора у трајању како се суд определио неопходна и довољна, адекватна степену друштвене опасности учињеног кривичног дела, проузроковани последицама и личности оптужене као извршиоца, са уверењем да ће се тиме утицати на оптужену да убудуће не врши кривична дела и да ће се у потпуности остварити сврха кажњавања, како у погледу специјалне, тако и у погледу генералне превенције, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција у сузбијања дела којима се повређују и угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством. Према члану 63 КЗ у затворску казну урачунава се време проведено у притвору – конкретно од око 1 године и 9 месеци, као и време које проводи на извршењу мере забране напуштања стана уз електронски надзор те је код одмеравања казне суд такође имао у виду дужину трајања притвора и тежину услова у којима се притворска мера издржава, што је утицало у смеру краћег трајања одмерене казне него што би то било у случају да оптужена није била у притвору.

Јавни тужилац је у оптужници ставио и предлог да се оптуженој изрекне мера безбедности обавезног лечења наркомана из чл 83 КЗ, који предлог није повучен до краја поступка. Суд је овај предлог прихватио, имајући у виду да је вештак психијатар др Мандић на главном претресу навео да нема више индикација за овакву

меру собзиром на дотадашњу дужину боравка у притвору односно времена принудне апстиненције. Суд је нашао да је и поред тога, а ради остварења сврхе мера безбедности из чл. 78 КЗ, да се отклоне стања или услови који могу бити од утицаја да учинилац убудуће не врши кривична дела, потребно овакву меру безбедности оптуженој изрећи, која ће се извршити у заводу за извршење казни у трајању док постоји потреба за лечењем али не дуже од 3 (три) године. Време проведено на овој мери урачунава се у казну затвора. Неспорно је да је оптужена након укидања притвора и у досадашњим трајању мере забране напуштања стана, уз дозволу суда наставила са редовним посетама и третманом у Специјалној болници за болести зависности у Београду, код свог досадашњег изабраног лекара [REDACTED] што је и разлог више да се оваквом врстом кривичне санкције оптужена подстакне да настави са својим излечењем.

Суд је оштећеног супруга оптужене упутио на парнични поступак сходно члану 252 и 258. ст. 4. ЗКП.

Како ју је огласио кривим, суд је оптужену обавезао да на основу чл.264 став 1 ЗКП накнади трошкове кривичног поступка одређене чл.261 ЗКП, у овом случају у виду трошкова свих вештачења, награду и нужне издатке пуномоћника оштећеног, судског тумача, трошкове привођења на главни претрес као и паушални износ. Како су у тренутку пресуђења недостајали сви подаци о висини ових трошкова, суд је према чл.262 став 2 ЗКП, одлучио да ће бити донета посебна решења о висини тих трошкова, када сви подаци буду прибављени.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Елизабета Арсовски,с.р.

Председник већа – судија
Бојан Мишић,с.р.

Поука о правном леку:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, а преко овог
суда у року од 15 дана од дана пријема
писаног отправка пресуде.